ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Romana Horáčka, Ph.D., MBA, a soudců JUDr. Ph.Dr. Filip Havrda a Mgr. Vladimíra Sommera, v právní věci

žalobce: **Wolters Kluwer ČR, a.s.**, IČO 63077639
sídlem U nákladového nádraží 3265/10, 130 00 Praha 3
zastoupený doc. JUDr. Danou Ondrejovou, Ph.D., advokátkou
nově sídlem Bělehradská 299/132, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Nakladatelství C. H. Beck, s. r. o.**, IČO 24146978
sídlem Jungmannova 750/34, 110 00 Praha 1
zastoupený Mgr. Pavlem Pravdou, advokátem
sídlem Na Příkopě 859/22, 110 00 Praha 1

o ochranu před nekalou soutěží, **k odvolání žalobce** proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 5. 2023, č. j. 41 Cm 47/2021-968,

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Městský soud v Praze shora uvedeným rozsudkem zamítl žalobu, aby žalovaný znepřístupnil ve svém právním informačním systému Beck-online následující předpisy:

1) Vyhláška ministra železnic ze dne 28. září 1938, č. 203/1938 Sb., o počátku účinnosti Mezinárodních železničních úmluv z 23. listopadu 1933 a o zániku účinnosti Mezinárodních

železničních úmluv z 23. října 1924, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „železnici“ (namísto slova „železnicích“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

2) Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 20. června 1938, č. 146/1938 Sb., o mezinárodní působnosti dodatkové dohody k obchodní smlouvě mezi republikou Československou a republikou Estonskou ze dne 20. června 1927, podepsané v Tallinnu dne 5. dubna 1937, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „nabyly“ (namísto slova „nabyla“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
3) Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 4. dubna 1925, č. 76/1925 Sb., ohledně úpravy obchodních styků mezi republikou Československou a královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců, pokud v ní chybí text „[ex 109a) celního tarifu] Kč 210 – za 100 kg, na víno v lahvích“ (jak je tento uveden v originálním znění předpisu před slovy „[ex 109b) celního tarifu] Kč 487.50 za 100 kg.“);
4) Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 9. ledna 1925, č. 12/1925 Sb., o obchodní smlouvě mezi Československou republikou a Spojeným královstvím Velké Britanie a Irska, pokud v prvním odstavci druhé věty obsahuje chybně zapsané slovo „ode“ (které v originálním znění předpisu absentuje);
5) Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 11. července 1925, č. 176/1925 Sb., jíž se uveřejňuje seznam ústředních úřadů zmíněný v článku 29. smlouvy mezi Československou republikou a královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců o úpravě vzájemných právních styků, podepsané 17. března 1923 a publikované č. 146 Sb. z. a n. z r. 1924, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „již“, „republiku“, „Ministerstva“, Zemědělství“, „péče“ (namísto slov „jíž“, „republikou“, „Ministerstva:“, „zemědělství“ a „péči“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
6) Vládní vyhláška ze dne 28. 1925, č. 86/1925 Sb., kterou se uvádí v prozatímní platnost provisorní úprava obchodních styků mezi republikou Československou a královstvím Dánským, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „účinnosti“, „dubna.“, „vzory“, „po“ či „zajistit“ (namísto slov „účinností“, „dubna“, „vzorky“, „a“ a „zajistiti“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
7) Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 30. prosince 1925, č. 270/1925 Sb., o mezinárodních aktech sjednaných ve Štokholmě dne 28. srpna 1924 na VIII. světovém poštovním kongresu, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „zahraničích“, „Řádným“, „penězích“ či „vyhlašuje“ (namísto slov „zahraničních“, „Řádem“, „peněžních“ a „Vyhlašuje“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
8) Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 9. února 1925, č. 26/1925 Sb., o "Prohlášení mezi Československem a Maďarskem o vzájemném sdělování si dat vyplývajících z periodického sčítáni lidu a týkajících se příslušníků jedné země bydlících na území druhé", pokud obsahuje chybně zapsaná slova „Maďarskem“ či „sčítáni“ (namísto slov „Maďarském“ a „sčítání“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
9) Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 30. listopadu 1925, č. 244/1925 Sb., o prozatímní obchodní dohodě mezi Československou republikou a republikou Řeckou, pokud obsahuje číslovku „1925.“ s tečkou (namísto číslovky „1925“ bez tečky, jak je tato užita v originálním znění předpisu);
10) Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 5. června 1929, č. 101/1929 Sb., kterou částečně pozměňuje svou vyhlášku ze dne 24. března 1926, č. 47 Sb. z. a n., o nejvyšších a těch vyšších úřadech správních republiky Československé, jichž listiny nepotřebují v Německé říši dalšího ověření, a týchž úřadech Německé říše a německých zemí, jichž listiny nepotřebují dalšího ověření v Československé republice, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „enischließlich“ (namísto slova „einschließlich“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
11) Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 21. května 1929, č. 76/1929 Sb., kterou se opravuje text IV. Dodatkového protokolu k československopolské obchodní úmluvě, podepsaného dne 26. června 1928 a uveřejněného ve Sbírce zákonů a nařízení dne

28. července 1928 pod č. 123, pokud obsahuje slovo „protokolu," následované čárkou (namísto slova „protokolu" bez čárky, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

12) Vyhláška ministrů zahraničních věcí a spravedlnosti ze dne 2. dubna 1929, č. 56/1929 Sb., o rozšíření působnosti smlouvy mezi republikou Československou a Spojeným Královstvím Velké Británie a Irska ze dne 11. listopadu 1924 o vzájemném vydávání zločinců a protokolu ze dne 4. června 1926, jímž byl doplněn čl. 12 uvedené smlouvy, na Kanadu, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „Británie" či „na" (namísto slov „Britanie" a „za", jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

13) Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 23. května 1923, č. 108/1923 Sb., týkající se "Prohlášení mezi republikou Československou a královstvím Italským o vzájemném sdělování si dat, vyplývajících z periodického sčítání lidu, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „zahraničích" (namísto slova „zahraničních", jak je toto užito v originálním znění předpisu);

14) Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 9. června 1923, č. 117/1923 Sb., o obchodní a celní úmluvě mezi republikou Československou a Švýcarskem, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „1020", „vlastní", „ze" či „v" (namísto slov „1920", „vládní", „se" či „ve", jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

15) Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 27. července 1923, č. 176/1923 Sb., kterou se uveřejňuje změna čl. 52 soudního řádu smíšeného rozhodčího soudu československo-německého podle čl. 304 mírové smlouvy versailleské, vyhlášeného ve Sb. z. a n., č. 1 z roku 1922, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „schvální" či „Azy" (namísto slov „schválení" a „Fazy", jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

16) Vyhláška ministrů zahraničních věcí a spravedlnosti ze dne 31. srpna 1927, č. 140/1927 Sb., o rozšíření působnosti smlouvy mezi republikou Československou a Spojeným Královstvím Velké Britanie a Irska ze dne 11. listopadu 1924 o právní pomoci ve věcech občanských na Maltu a některé západoindické ostrovy, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „č." (v prvním odstavci) či „o" (v posledním odstavci; namísto slov „čl." a „a", jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

17) Vyhláška ze dne 4. června 1927, č. 71/1927 Sb., kterou se upravuje text obchodní úmluvy mezi republikou Československou a republikou Polskou, uveřejněné dne 6. listopadu 1926 pod číslem 202 ve Sbírce zákonů a nařízení, pokud obsahuje chybně zapsaná slova a označení „36.50", „36.55", „męme" (namísto slov a označení „36´50", „36´55", „même", jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

18) Vládní vyhláška ze dne 25. srpna 1937, č. 201/1937 Sb., kterou se uvádí v prozatímní platnost dodatková úmluva k československo-německé hospodářské dohodě ze dne 29. června 1920, sjednaná dne 31. července 1937, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „109/1926 Sb.", „Nr." či „den 31. Juli" (namísto slov „1926, č. 109", „Č." a „dne 31. července", jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

19) Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 27. července 1937, č. 194/1937 Sb., o mezinárodní působnosti dodatkové úmluvy k obchodní dohodě mezi republikou Československou a republikou Rakouskou ze dne 4. května 1921, podepsané ve Vídni dne 2. dubna 1936, se závěrečným protokolem z téhož dne a s dodatkovým protokolem ze dne 9. července 1936, pokud obsahuje chybně zapsané označení „14/1923" (namísto označení „14/1921", jak je toto užito v originálním znění předpisu);

20) Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 24. listopadu 1937, č. 231/1937 Sb., o výpovědi smluvního cla Francii u saz. pol. ex 431 a) pro "páskové železo a páskovou ocel, za studena válcované, silnější než 1,5 mm až 4 mm", pokud obsahuje chybně zapsanou číslovku „1,5" (namísto číslovky „1´5", jak je tato užita v originálním znění předpisu);

21) Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 25. května 1937, č. 94/1937 Sb., o mezinárodní působnosti dodatkové dohody ze dne 15. června 1936 k obchodní dohodě československo-

maďarské ze dne 14. června 1935, pokud obsahuje chybné slovo „pro“ (namísto slova „po“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

22) Vyhláška ministerstva financí a ministerstva obchodu ze dne 11. srpna 1921, č. 280/1921 Sb., o úmluvě s říší Německou ze dne 17. prosince 1920, kterou se podle čl. 297. a 298. mírové smlouvy Versailleské uvolňují některé československé cenné papíry říšskoněmeckých příslušníků, pokud obsahuje chybné slovo „vylosované“ (namísto slova „nevylosované“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

23) Vyhláška ministra průmyslu, obchodu a živností ze dne 3. května 1921, č. 227/1921 Sb., týkající se mimořádných opatření pro prioritní lhůty, stanovené v Pařížské smlouvě unijní k ochraně živnostenského vlastnictví ve prospěch příslušníků Spojených Států Amerických, pokud obsahuje chybné slovo „širší“ (namísto data „3. září“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

24) Vyhláška ministerstva financí ze dne 31. ledna 1921, č. 51/1921 Sb., že pozbyly platnosti úmluvy k zamezení dvojího zdanění, uzavřené mezi bývalým Rakouskem a Uhrami, pokud obsahuje slova „papírů“, či „ustanovení“ (namísto slov „papírů,“ a „ustanovení,“ s čárkou za těmito slovy, jak jsou tato zapsána v originálním znění předpisu;

25) Vyhláška ministra zahraničních věcí republiky Československé ze dne 19. října 1921, č. 372/1921 Sb., o "Prohlášení mezi Československem a Belgií o vzájemném sdělování si dat, vyplývajících z periodického sčítání lidu", pokud obsahuje chybná slova „renseignement“ či „prohlášení“ (namísto slov „renseignements“ a „Prohlášení“ s velkým P, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

26) Vyhláška ministra financí a ministra obchodu ze dne 29. září 1921, č. 371/1921 Sb., kterou se rozšiřuje vyhláška ze dne 11. srpna 1921, č. 280 Sb. z. a n., o uvolnění některých československých cenných papírů říšskoněmeckým příslušníkům, pokud obsahuje chybná slova „vyplaceny“ či „vylosován“ (namísto slov „vypláceny“ či „vylosovány“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

27) Vládní vyhláška ze dne 26. srpna 1926 číslo 162/1926 Sb., kterou se uvádí v prozatímní platnost prozatímní úprava obchodních styků mezi Československou republikou a královstvím Maďarským, pokud obsahuje chybné slovo „pan“ (namísto slova „pane“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

28) Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 20. prosince 1926, č. 243/1926 Sb., jíž se opravují data výměny ratifikačních listin a počátku účinnosti Úmluvy mezi Československou republikou a Německou říší o úlevách pohraničního styku mezi územím, které versailleskou smlouvou připadlo Československé republice, a územím Německé říše, publikované pod č. 23 Sbírky zákonů a nařízení z roku 1926, pokud obsahuje chybné slovo „června“ (namísto slova „července“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

29) Vyhláška ministra vnitra ze dne 26. ledna 1926, č. 15/1926 Sb., o změnách úředních názvů měst, obcí, osad a částí osad povolených v roce 1925, pokud obsahuje chybná slova „byl“ či „den“ (namísto slov „byly“ a „dne“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

30) Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 18. července 1928, č. 130/1928 Sb., o výpovědi "Zvláštní telegrafní dohody československo-italské", podepsané v Terstu dne 21. prosince 1922, pokud obsahuje chybné slovo „bodu“ (namísto slova „bodů“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

31) Vyhláška ministra zahraničích věcí ze dne 27. května 1935, č. 121/1935 Sb., o Úmluvě a ujednáních sjednaných v Káhiře dne 20. března 1934 na X. Světovém poštovním kongresu, pokud obsahuje chybná slova „zahraničích“, „Káhiře“, „pošty.“ s tečkou za slovem či „Ujednání“ s velkým U (namísto slov „zahraničních“, „Káhýře“, „pošty;“ a „ujednání“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

32) Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 13. prosince 1924, č. 268/1924 Sb., kterou se upravuje překlad úmluvy mezi republikou Československou a královstvím Maďarským o vydání jmění poručenců a opatrovanců a sirotčích pokladen, jakož i o rozdělení jmění

sirotčích pokladen, jichž úřední obvod byl státní hranicí rozdělen, pokud obsahuje chybné slovo „upravuje“ (namísto slova „opravuje“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

33) Vyhláška ministra zahraničních věd ze dne 23. října 1924, č. 242/1924 Sb., o obchodní dohodě mezi Československem a Norskem, pokud obsahuje chybné slovo „věd“ (namísto slova „věcí“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

34) Vyhláška ministra vnitra v dohodě s ministerstvem spravedlnosti ze dne 14. prosince 1919, č. 656/1919 Sb., že se opravuje tisková chyba v zákoně ze dne 18. listopadu 1919, č. 621 Sb. z. a n., kterým se mění zákon ze dne 2. listopadu 1918, č. 8 Sb. z. a n., jímž se zrušuje zabavení jmění pro činy velezrádné, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „ministra“ či „jmění".“ s tečkou za uvozovkami (namísto slov „ministerstva“ a „jmění."“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

35) Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 11. března 1922, č. 101/1922 Sb., o smlouvách a úmluvách světového spolku poštovního, sjednaných v Madridě 30. listopadu 1920, pokud obsahuje chybná slova „Spojené“ či „Maďarskem“ (namísto slov „Spojenými“ a „Bulharskem“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu) nebo pokud naopak neobsahuje slova „v Americe, Peru, Persii, Polskem, Portugalskem, portugalskými osadami“ (jak jsou tato užita před slovy „v Africe“ v originálním znění předpisu);

36) Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 22. června 1922, č. 184/1922 Sb., ohledně přístupu republiky Československé k mezinárodní úmluvě ze dne 4. května 1910 o tom, kterak potírati rozšiřování necudných publikací, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „Rakouskem-Uherskem“ či číslovku „4“ bez tečky za ní (namísto slov „Rakousko-Uherskem,“ a číslovkou „4.“, jak jsou tyto užity v originálním znění předpisu);

37) Vyhláška ministra financí a ministra obchodu ze dne 7. února 1922, č. 95/1922 Sb., kterou se rozšiřují vyhlášky ze dne 11. srpna 1921, č. 280 Sb. z. a n., a ze dne 29. září 1921, č. 371 Sb. z. a n., o uvolnění některých československých cenných papírů říšskoněmeckým příslušníkům, pokud chybně neobsahuje slova „nastala neb do konce března 1922 ještě“ (jak jsou tato užita po slovech „po 31. prosinci 1921“ v originálním znění předpisu);

38) Vyhláška Bankovního úřadu ministerstva financí ze dne 4. července 1919, č. 364/1919 Sb., o vydávání jednostokorunových československých státovek s datem 15. dubna 1919, pokud obsahuje chybné slovo „šátkami“ (namísto slova „šatkami“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

39) Nařízení vlády republiky Československé ze dne 20. října 1919, č. 582/1919 Sb., jímž se provádí zákon ze dne 23. září 1919, čís. 530 Sb. z. a n., o státním příspěvku vyživovacím, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „třeba- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „třeba-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

40) Nařízení vlády republiky Československé ze dne 2. března 1920, č. 119/1920 Sb., jímž se vydává "Základní řád Masarykovy Akademie Práce", pokud obsahuje chybně zapsaná slova „presidenta M.A.P. Nebo“ s velkým N (namísto slov „presidenta M.A.P. nebo“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

41) Nařízení vlády republiky Československé ze dne 14. května 1920, č. 352/1920 Sb., o obvodě a sídle zvěrolékařských komor, pokud obsahuje chybně zapsané slovní spojení „sídlo zvěrolékařský komor“ (namísto slovního spojení „sídlo zvěrolékařských komor“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

42) Nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. března 1920, č. 152/1920 Sb., jímž se upravuje soudnictví a rozšiřuje působnost zákonů a nařízení z oboru soukromého práva a soudní správy v územích postoupených Československé republice podle mírových smluv, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „neustanovoval- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „neustanovoval-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

43) Zákon ze dne 18. března 1920, č. 163/1920 Sb., kterým se mění § 3 zákona ze dne 31. ledna 1919, č. 75 Sb. z. a n. (řádu volení do obcí), pokud obsahuje chybně zapsané slovo

„Není- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „Není-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

44) Nařízení vlády republiky Československé ze dne 30. března 1920, č. 182/1920 Sb., jímž se vydávají další prováděcí předpisy k zákonu ze dne 10. dubna 1919, čís. 207 Sb. z. a n., o úrazovém pojištění dělníků, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „z úraz“ (namísto slov „z úrazů“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

45) Zákon ze dne 30. března 1920, č. 228/1920 Sb., o zřízení Poradního sboru pro tělesnou výchovu, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „ustanovení,jakož“ bez mezery za čárkou (namísto slov „ustanovení, jakož“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

46) Zákon ze dne 9. dubna 1920, č. 254/1920 Sb., o vybírání správního příspěvku k úhradě správních výloh, spojených s prováděním § 63 zákona ze dne 30.ledna 1920, č. 81 Sb. z. a n. (zákona přídělového), o prozatímním pachtu, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „o prozatímních pachtu“ (namísto slov „o prozatímním pachtu“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

47) Vyhláška ministerstva financí ze dne 17. února 1921, č. 75/1921 Sb., o změnách v organisaci celních úřadů v obvodu zemského finančního ředitelství v Praze a Brně, pokud obsahuje chybně zapsané slovní spojení „celních odbošek“ (namísto slovního spojení „celních odboček“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

48) Vyhláška ministerstva železnic ze dne 7. dubna 1921, č. 230/1921 Sb., o dloužení doby pro dokončení stavby a zahájení provozu sítě elektrickou silou hnaných malodrah o úzkém rozchodu v okolí Karlových Varů, pro niž koncese udělena byla vyhláškou ministerstva železnic ze dne 1 září 1914, č. 253 ř. z, pokud obsahuje chybně zapsané datum „1 září“ (namísto data „16. září“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

49) Zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 338/1921 Sb., o dani z vodní síly, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „prokáže- li“ s mezerou za pomlčkou (namísto slova „prokáže-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

50) Vyhláška ministra národní obrany ze dne 25. října 1921, č. 382/1921 Sb., o vyhlášení stanného práva pro obvod Slovenska a Podkarpatské Rusi proti veškerým osobám, podléhajícím trestní soudní pravomoci vojenské, pokud obsahuje chybně zapsané označení „89sbzn“ (namísto označení „89 Sb. z. a n.“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

51) Nařízení vlády republiky Československé ze dne 10. listopadu 1921, č. 412/1921 Sb., kterým se provádí zákon z 3. března 1921, č. 99 Sb. z. a n., pokud se týká zřízenců bývalé finanční stráže, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „dle období“ (namísto slov „dle obdoby“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

52) Vyhláška ministra financí ze dne 17. listopadu 1921, č. 415/1921 Sb., o soupisu pohledávek a závazků v korunách rakousko-uherských mezi obyvateli republiky Československé a království Srbů, Chorvatů a Slovinců, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „zvlášt+“ (namísto slova „zvláště“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

53) Nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. října 1922, č. 307/1922 Sb., o zřizování, zařízení a hospodaření soukromých pojišťoven na Slovensku a v Podkarpatské Rusi (pojišťovací regulativ), pokud obsahuje chybně zapsané slovo „spravují- li“ s mezerou za pomlčkou (namísto slova „spravují-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

54) Nařízení vlády republiky Československé ze dne 3. listopadu 1922, č. 311/1922 Sb., jímž se pro území Podkarpatské Rusi prodlužují lhůty, stanovené zákonem ze dne 13. července 1922, čís. 213 Sb. z. a n., kterým se doplňuje a částečně mění zákon ze dne 12. srpna 1921, čís. 313 Sb. z. a n., o obnově drobných zemědělských pachtů, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „vznikne- li“ s mezerou za pomlčkou (namísto slova „vznikne-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

55) Vládní nařízení ze dne 20. prosince 1923, č. 247/1923 Sb., jímž se upravují zvláštní přídavky pro poddůstojníky a vojíny, kteří podle § 19 branného zákona konají dobrovolně další činnou

službu, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „byl- li“ s mezerou za pomlčkou (namísto slova „byl-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

56) Zákon ze dne 21. prosince 1923, č. 262/1923 Sb., o sloučení rozhodování ve věcech nájemních, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „Staré město- Josefov“ s mezerou za pomlčkou (namísto slov „Staré město-Josefov“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

57) Vládní nařízení ze dne 17. května 1923, č. 139/1923 Sb., kterým se zrušují některá ustanovení vládních nařízení ze dne 27. ledna 1921, č. 38 Sb. z. a n., a ze dne 9. listopadu 1922, č. 322Sb. z. a n., o úpravě hospodaření minerálními oleji, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „jde- li však“ s mezerou před pomlčkou (namísto slov „jde-li však“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

58) Vyhláška ministra financí v dohodě s ministrem železnic ze dne 17. července 1923, č. 155/1923 Sb., o přepravě tuzemského zboží pod celním dozorem přes německé celní území, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „Georgswalde- Ebersbachem, Varnsdorfem“ s mezerou za pomlčkou (namísto slov „Georgswalde-Ebersbachem, Varnsdorfem“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

59) Vládní nařízení ze dne 8. listopadu 1923, č. 213/1923 Sb., o přerušení sporů pro peněžité závazky, znějící na rakousko-uherské koruny, z pojišťovacích smluv s říšsko-německými soukromými pojišťovnami, pokud obsahuje chybně zapsaných slov „Rakousku-Uhersku“ (namísto slov „Rakousko-Uhersku“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

60) Zákon ze dne 20. prosince 1923, č. 9/1924 Sb., kterým se upravuje výroba, prodej a přechovávání radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení, jakož i dovoz jejich z ciziny, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „Československé;“ bez mezery před středníkem (namísto slova „Československé ;“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

61) Vládní nařízení ze dne 7. ledna 1924, č. 12/1924 Sb., o úpravě celní sazby pro síran amonný, saz. čís. 599 g 2, pokud obsahuje slova „Švehla v. r.“ vedle slova „zemědělství.“ (nikoliv na odsazeném dalším řádku, jak je toto zapsáno v originálním znění předpisu);

62) Vyhláška ministrů financí a železnic ze dne 23. června 1924, č. 136/1924 Sb., o převzetí prioritních půjček bývalé výsadní společnosti Ústecko-Teplické dráhy k placení státem, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „Ústecko- Teplické dráhy“ s mezerou po pomlčce (namísto slov „Ústecko-Teplické dráhy“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

63) Vládní nařízení ze dne 27. června 1924, č. 142/1924 Sb., o přerušení sporů pro peněžité závazky, znějící na rakousko-uherské koruny, z pojišťovacích smluv s říšsko-německými soukromými pojišťovnami, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „říšsko- německými“ s mezerou po pomlčce (namísto slov „říšsko-německými“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

64) Vládní vyhláška ze dne 8. února 1924, č. 34/1924 Sb., kterou se uvádí v prozatímní platnost provisorní úprava obchodních styků mezi Československou republikou a královstvím Dánským, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „HŘST“ (namísto slova „HØST“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

65) Vládní nařízení ze dne 17. dubna 1924, č. 78/1924 Sb., kterým se určují podmínky pro zřizování, udržování a provoz telegrafů, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „bude- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „bude-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

66) Zákon ze dne 25. dubna 1924, č. 85/1924 Sb., o ochraně nájemníků, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „opatří- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „opatří-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

67) Vyhláška ministra financí ze dne 12. května 1924, č. 103/1924 Sb., jíž se stanoví pohraniční pásmo na Slovensku na hranici rakouské, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „Leváry-Malacky“ s mezerou po pomlčce (namísto slov „Leváry-Malacky“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Pilíková.

68) Vládní nařízení ze dne 13. prosince 1924, č. 273/1924 Sb., o jednacím řádu patentního úřadu, pokud obsahuje chybně zapsané označení „§ 37, odst 3“ bez tečky za „odst“ (namísto označení „§ 37, odst. 3“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
69) Vyhláška ministra financí ze dne 13. května 1925, č. 101/1925 Sb., o úpravě náhradní daně z uhlí, dováženého z ciziny, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „ciziny.,“ s čárkou po tečce (namísto slova „ciziny.“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
70) Vládní nařízení ze dne 4. dubna 1925, č. 56/1925 Sb., kterým se provádí zákon ze dne 9. října 1924, č. 236 Sb. z. a n., jímž se vláda zmocňuje převzíti pohledávky vzniklé z dodávek za doby války, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „nedosahuje- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „nedosahuje-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
71) Vládní nařízení ze dne 7. února 1925, č. 23/1925 Sb., o nejvyšších cenách zápalek, pokud obsahuje chybně zapsané slovní spojení „obchodu a živostí“ (namísto slovního spojení „obchodu a živností“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
72) Vyhláška ministra financí ze dne 28. května 1925, č. 113/1925 Sb., o vydání poštovních průvodek s natištěnou kokovou známkou za 50 h, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „kokovou známkou“ či „v plném poli, Elipsu“ (namísto slov „kolkovou známkou“ a „v plném poli. Elipsu“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
73) Vládné nariadenie zo dňa 26. mája 1925, č. 117/1925 Sb., ktorým vydávajú sa predpisy pre zabránenie úrazom a na ochranu zdravia robotníkov pri živnostenskom prevádzaní pozemných stavieb, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „a ž do“ (namísto slov „až do“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
74) Vládní nařízení ze dne 8. července 1925, č. 164/1925 Sb., o plemenitbě koní, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „jsou- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „jsou-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
75) Vyhláška ministra školství a národní osvěty ze dne 22. září 1925, č. 193/1925 Sb., o znání církve československé na území Slovenska a Podkarpatské Rusi, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „o znání církve“ (namísto slov „o uznání církve“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
76) Zákon ze dne 15. října 1925, č. 205/1925 Sb., kterým se mění řád volení do poslanecké sněmovny ze dne 29. února 1920, č. 123, Sb. z. a n., pokud obsahuje chybně zapsaná slova „ROkycany“, „vykázaných.j“ či „je- li i počet“ s mezerou za pomlčkou (namísto slov „Rokycany“, „vykázaných.“ a „je-li i počet“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu) nebo pokud obsahuje stejný počet teček jako v ASPI po slovech „Osmý volební kraj volí poslanců“;
77) Vyhláška ministra financí ze dne 20. října 1925, č. 212/1925 Sb., o soupisu obligací dráhy Karla Ludvíka a obligací dráhy Albrechtovy, haličských zemských obligací a obligací územních svazků samosprávných, pokud obsahuje chybné znaky „Dz. U. R. P. ? 91“ (namísto znaků „Dz. U. R. P. № 91“, jak jsou tyto užity v originálním znění předpisu);
78) Zákon ze dne 12. října 1925, č. 218/1925 Sb., o zřízení, působnosti o organisaci Státního zdravotního ústavu republiky Československé, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „odborně- vědecké práce“ s mezerou za pomlčkou (namísto slov „odborně-vědecké práce“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
79) Zákon ze dne 15. října 1925, č. 225/1925 Sb., o poplatcích za úřední úkony zastupitelských úřadů Československé republiky, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „nejde- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „nejde-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
80) Vládní vyhláška ze dne 14. listopadu 1925, č. 238/1925 Sb., kterou se uvádí v prozatímní platnost Úmluva mezi Československem a Polskem o usnadnění pohraničního styku, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „trvání pasty“ (namísto slov „trvání pastvy“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

81) Vyhláška ministra veřejných prací ze dne 18. listopadu 1925, č. 241/1925 Sb., o zavedení výroby zboží s obsahem 250/1000 zlata, jež bude podléhati nepovinnému puncování, pokud obsahuje chybě zapsaná slova „zboří z“ (namísto slov „zboží z“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
82) Vládní vyhláška ze dne 14. listopadu 1925, č. 243/1925 Sb., kterou upravují se obvody zastupitelských, soudních a politických okresů, obvody finančních a školských okresů na Vitorazsku, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „připojují se k k obvodům“ (namísto slov „připojují se k obvodům“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
83) Dohoda, č. 1/1926 Sb., mezi republikou Československou a říší Německou o úpravě pracovních a služebních poměrů o sociálním pojištění posádek na československých lodí plujících na Labi, pokud obsahuje chybně zapsané slovní spojení „československých lodí“ (namísto slovní spojení „československých lodích“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
84) Zákon ze dne 16. prosince 1926, č. 234/1926 Sb., o příspěvcích (záznamném) pro bursovní fond Pražské bursy pro zboží a cenné papíry, pokud obsahuje chybně zapsané hodnoty „u akcií 1/10 ? (jednou desetinou tisíciny)“ (namísto hodnoty „u akcií 1/10‰ (jednou desetinou tisíciny)“, jak je tato užita v originálním znění předpisu);
85) Vyhláška ministra veřejných prací a ministra zemědělství ze dne 18. listopadu 1926, č. 242/1926 Sb., o působnosti a složení státní vodohospodářské rady, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „bude- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „bude-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
86) Vládní nařízení ze dne 3. února 1926, č. 17/1926 Sb., jímž se provádí ústavní zákon jazykový pro obor ministerstev vnitra, spravedlnosti, financí, průmyslu, obchodu a živností, veřejných prací a veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, pro veřejné korporace, podléhající těmto ministerstvům v republice Československé, jakož i pro úřady místní samosprávy, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „zjedná- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „zjedná-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
87) Vyhláška ministra financí ze dne 11. února 1926, č. 19/1926 Sb., o upisování 6%ní mimořádné státní půjčky republiky Československé, spojené se záměnou pokladničních poukázek splatných 1. července 1926 a některých předválečných dluhopisů (konsolidační půjčky z r. 1926), pokud obsahuje chybně zapsaná slova „jsou- li“ či „nejsou- li“ s mezerami po pomlčkách (namísto slov „jsou-li“ a „nejsou-li“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
88) Zákon ze dne 1. července 1926, č. 151/1926 Sb., kterým provádí se článek 1. úmluvy právně-finanční mezi republikou Československou a královstvím Italským, č. 132/1924 Sb. z. a n., o způsobu vyrovnání pohledávek a závazků vzniklých v korunách rakousko-uherských mezi věřiteli nebo dlužníky československými a italskými, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „rakousko- uherskou“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „rakousko-uherskou“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
89) Úmluva, č. 172/1926 Sb., mezi republikou Československou a královstvím Rumunským o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „byla- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „byla-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
90) Vyhláška ministra zemědělství ze dne 3. září 1926, č. 183/1926 Sb., o dojednání úmluv pro podniky podpořené ze státního melioračního fondu, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „Podle §u 3má,“ (namísto slov „Podle §u 3,“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
91) Protokol, č. 198/1926 Sb., mezi Československou republikou a královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců o vzájemné výměně vojenských dokumentů z archivů bývalého Rakousko-Uherska, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „rakousko- uherskou“

či „rakousko- uherských“ s mezerami po pomlčkách (namísto slov „rakousko-uherskou“ a „rakousko-uherských“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

92) Zdravotní úmluva, č. 210/1926 Sb., mezi republikou Československou a republikou Polskou, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „jsou- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „jsou-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

93) Vládní nařízení ze dne 27. ledna 1927, č. 4/1927 Sb., kterým se vydávají podrobné předpisy k článkům VI až XI a XV a XVI finančního zákona pro rok 1927, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „možno- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „možno-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

94) Zákon ze dne 14. července 1927, č. 117/1927 Sb., o potulných cikánech, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „totožnosti (legitimace cikánskou)“ (namísto slov „totožnosti (legitimaci cikánskou)“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

95) Vládní nařízení ze dne 29. listopadu 1928, č. 191/1928 Sb., kterým se zrušují některé městské školní okresy v zemi Moravskoslezské, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „Kroměříž- venkov“ s mezerou po pomlčce (namísto slov „Kroměříž-venkov“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

96) Vládní nařízení ze dne 28. prosince 1928, č. 204/1928 Sb., o plemenitbě skotu, vepřů a ovcí, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „stane- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „stane-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

97) Vládní nařízení ze dne 18 ledna 1929, č. 10/1929 Sb., jímž se stanoví volební řád pro volby v živnostenských společenstvech a společenstevních jednotách (svazech), pokud obsahuje chybně zapsané slovo „kandiduje- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „kandiduje-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

98) Úmluva, č. 42/1929 Sb., o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních mezi republikou Československou a republikou Řeckou, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „bude- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „bude-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

99) Zákon ze dne 24. května 1929, č. 86/1929 Sb., o pomocných školách (třídách), pokud obsahuje chybně zapsané slovo „uvolí- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „uvolí-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

100) Vyhláška předsedy vlády ze dne 23. ledna 1930, č. 12/1930 Sb., o sčítání závodů zemědělských spolu se soupisem ploch kultur, ploch osevu a hospodářského zvířectva, jakož i o sčítání závodů živnostenských v Československé republice ke dni 27. května 1930, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „domácko- průmyslový“ s mezerou po pomlčce (namísto slov „domácko-průmyslový“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

101) Vyhláška ministra zemědělství ze dne 7. dubna 1930, č. 54/1930 Sb., o dojednání úmluv pro podniky podpořené ze státního melioračního fondu, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „Brťoví- Korbelova Lhota- Slatina- Bezděčí“ s mezerou po pomlčce (namísto slov „Brťoví-Korbelova Lhota-Slatina-Bezděčí“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

102) Vládní nařízení ze dne 29. ledna 1932, č. 16/1932 Sb., o složení a prodeji francovky v zemích Slovenské a Podkarpatoruské, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „pléných výrobcem“ (namísto slov „plněných výrobcem“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

103) Vládní nařízení ze dne 18. března 1932, č. 42/1932 Sb., kterým se vydávají podrobné předpisy k finančnímu zákonu pro rok 1932, pokud obsahuje chybně zapsané označení a zkratky „§ 9, dst. 2.,“ či „v.r.“ bez mezery za tečkou (namísto označení a zkratek „§ 9, odst. 2.,“ a „v. r.“ jak jsou tyto užity v originálním znění předpisu);

104) Vyhláška ministra financí ze dne 31. května 1932, č. 79/1932 Sb., o paušalování daně z obratu u obilí a některých luštěnin, dovážených z ciziny, dále pak u mouky, mlýnských výrobků a otrub, pokud obsahuje chybně zapsané označení „vl. nař č. 156/1924 Sb.“ bez tečky po „nař“ (namísto označení „vl. nař. č. 156/1924 Sb.“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Pilíková.

105) Zákon ze dne 15. července 1932, č. 123/1932 Sb., o spotřební dani z droždí, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „výrobistě“ (namísto slova „výrobiště“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
106) Vládní nařízení ze dne 22. července 1932, č. 128/1932 Sb., kterým se provádí zákon ze dne 7. června 1932, č. 86 Sb. z. a n., jimž se mění některá ustanovení o dani z lihu a upravuje hospodaření s lihem, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „breček“ (namísto slova „břeček“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
107) Zákon ze dne 28. prosince 1932, č. 197/1932 Sb., o zatímním vedení státního hospodářství od 1. ledna do 28. února 1933, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „nestanoví- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „nestanoví-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
108) Vládní vyhláška ze dne 22. prosince 1932, č. 203/1932 Sb., kterou se uvádí v prozatímní platnost dohoda mezi republikou Československou a Rakouskou republikou o snížení cla u některých druhů zboží, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „poměděné“ (namísto slova „poměděněné“, jak je toto užito v originálním znění předpisu) nebo pokud obsahuje po slovech poměděné nebo pomosazněné jiný počet teček než v originále;
109) Zákon zo dňa 22. decembra 1932, č. 210/1932 Sb., ktorým sa predlžuje účinnosť zákona zo dňa 27. marca 1930, č. 43 Sb. z. a n., o úprave užívania niektorých pastvin v zemiach Slovenskej a Podkarpatoruskej v ročných pastevných obdobiach 1930-1932, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „pastvin“ či „shromáždenie“ (namísto slov „pastvín“ a „shromaždenie“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
110) Vládní vyhláška ze dne 7. července 1933, č. 128/1933 Sb., jíž se rozšiřuje platnost snížených celních sazeb, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „Haďti“ (namísto slova „Haïti“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
111) Vyhláška předsedy vlády ze dne 4. dubna 1934, č. 64/1934 Sb., o statistických šetřeních v oboru statistiky zemědělského průmyslu a statistiky obchodů s obilím, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „mocněn, aby se usnášel“ (namísto slov „zmocněn, aby se usnášel“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
112) Zákon zo dňa 10. aprila 1934, č. 69/1934 Sb., na zriadenie teologickej fakulty evanjelickej v Bratislave, pokud obsahuje chybně zapsané slovní spojení „rigorzny poriadok“ (namísto slovního spojení „rigorozny poriadok“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
113) Vládní nařízení ze dne 23. listopadu 1934, č. 236/1934 Sb., o dalším přerušení některých sporů Šluknovské spořitelny, pokud obsahuje chybně zapsanou zkratku „Sb.z a n.“ bez mezery za „Sb.“ (namísto zkratky „Sb. z a n.“, jak je tato uvedena v originálním znění předpisu);
114) Vyhláška ministra financí ze dne 27. prosince 1935, č. 274/1935 Sb., o paušalování daně z obratu u bruslí, pokud obsahuje chybně zapsaný druh závorek pro slova „(ex pol. 476 b) a ex čís. 486 celního sazebníku(paušál.“ (namísto zapsání „[ex pol. 476 b) a ex čís. 486 celního sazebníku] paušál“, jak je toto zapsáno v originálním znění předpisu);
115) Vyhláška ministra financí ze dne 27. prosince 1935, č. 280/1935 Sb., kterou se pozměňuje vyhláška ministra financí v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností ze dne 24. prosince 1929, č. 1 Sb. z. a n. z roku 1930, o paušalování daně z obratu u střeliva a jeho součástek, pokud obsahuje chybně zapsané zkratky „Sb.z a n. ,“ (namísto zkratky „Sb. z. a n.,“, jak je tato užita v originálním znění předpisu);
116) Vyhláška ministra financí ze dne 26. dubna 1935, č. 92/1935 Sb., o odkladu doby splatnosti obilních zástavních listů, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „pod ni“ (namísto slov „po dni“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
117) Vládní nařízení ze dne 12. listopadu 1935, č. 210/1935 Sb., kterým se prodlužuje opětně účinnost předpisů §§ 13, 16, 17 a 18 vládního nařízení ze dne 21. října 1922, č. 305 Sb. z. a n., o zaopatření trvalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém, pokud obsahuje chybně zapsané znaky a slova „§§ 13 , 16, 17 a 18 vl.“ či „1936(provede“ (namísto znaků

a slov „§§ 13, 16, 17 a 18 vl.“ a „1936; provede“, jak jsou tyto užity v originálním znění předpisu);

118) Zákon ze dne 2. července 1936, č. 199/1936 Sb., kterým se doplňuje a mění zákon ze dne 14.dubna 1920, č. 262 Sb. z. a n., o dani z masa, pokud obsahuje chybně zapsané datum „14.dubna“ bez mezery za „14.“ (namísto zapsání data „14. dubna“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

119) Vyhláška předsedy vlády ze dne 24. listopadu 1936, č. 283/1936 Sb., o některých statistických šetřeních v oboru statistiky lesnické i zemědělské a statistiky o zásobování velkých spotřebních středisk, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „ukáže- li“ s mezerou za pomlčkou (namísto slova „ukáže-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

120) Vyhláška ministerstva sociální péče ze dne 24. dubna 1936, č. 116/1936 Sb., kterou se rozšiřuje závaznost hromadné smlouvy pracovní, uzavřené mezi Textilní sekcí Severomoravsko-slezského svazu průmyslníků Frýdek-Místek a Svazem textilního dělnictva v Československé republice se sídlem v Brně, Československým odborovým sdružením křesťansko-sociálním v Brně, Československým svazem dělnictva textilního v Náchodě, sekretariát v Brně, a Všeodborovým sdružením křesťanského dělnictva a zaměstnanectva československého v Brně, na soudní okres frýdecký, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „Frýdek- Místek“ či „křesťanskosociálním“ s mezerami za pomlčkami (namísto slov „Frýdek-Místek“ a „křesťansko-sociálním“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

121) Vládní nařízení ze dne 18. prosince 1936, č. 331/1936 Sb., kterým se doplňuje vládní nařízení ze dne 7. července 1926, č. 115 Sb. z. a n., o zařadění služebních míst státních ředitelů škol středních, učitelských ústavů, umělecko- průmyslových škol, hudebních konservatoří, obchodních škol, průmyslových škol, zemědělských škol a ostatních odborných škol a přednostů odboru na státních průmyslových školách do stupnic funkčního služného, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „umělecko- průmyslových škol“ s mezerou za pomlčkou (namísto slov „umělecko-průmyslových škol“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

122) Nařízení viceguvernéra Podkarpatské Rusi ze dne 17. října 1938, č. 245/1938 Sb., o zákazu držeti nebo nositi zbraně, střelivo a výbušiny a o zastavení oprávnění k držbě a nošení zbraní, střeliva a výbušin, pokud jsou slova „členové zastupitelských (konsulárních) úřadů“ rozdělena tak, že na jednom řádku jsou slova „členové zastupitelských (konsulárníc“ a na dalším řádku je „h) úřadů.“;

123) Vládní nařízení ze dne 13. prosince 1924, č. 273/1924 Sb., o jednacím řádu patentního úřadu, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „policejněbezpečnostních“ s mezerou za pomlčkou (namísto slov „policejněbezpečnostních“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

124) Vládní nařízení ze dne 6. prosince 1938, č. 312/1938 Sb., jímž se vydávají další zvláštní ustanovení o řízení před soudy, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „jsou- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „jsou-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

125) Vyhláška ministra financí (108) ze dne 20. prosince 1938, č. 352/1938 Sb., kterou se uveřejňuje opatření Národní banky Česko-Slovenské o výhradě práva pozdějšího převzetí nabídnutých cenných papírů, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „Česko- Slovenské“ s mezerou za pomlčkou (namísto slov „Česko-Slovenské“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

126) Vládní nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 374/1938 Sb., o odměnách znalců lékařů v řízení o zbavení svéprávnosti, pokud obsahuje chybně zapsané označení „207 ř. z.,o zbavení“ bez mezery za čárkou (namísto označení „207 ř. z., o zbavení“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

127) Nařízení ministra financí ze dne 24. prosince 1948, č. 285/1948 Sb., kterým se vydává sazebník všeobecné daně, pokud obsahuje přílohu s názvem „ZMĚNY A DOPLŇKY sazebníku všeobecné daně a počátek jejich účinnosti,“, která obsahuje hypertextové odkazy na systém ASPI;

128) Nařízení ministra financí ze dne 22. prosince 1949, č. 262/1949 Sb., kterým se mění a doplňuje sazebník všeobecné daně, pokud obsahuje přílohu s názvem „ZMĚNY A DOPLŇKY sazebníku všeobecné daně a počátek jejich účinnosti,“, která obsahuje hypertextové odkazy na systém ASPI (výrok I.),

dále uložil žalovanému, aby zveřejnil omluvu ve znění:

„*Omlouváme se společnosti Wolters Kluwer ČR, a.s., IČO: 630 77 639, vývojáři a prodejci právního informačního systému ASPI, za nekalosoutěžní jednání, kterého jsme se dopustili tím, že jsme v našem právním informačním systému Beck-online neoprávněně využili:*

- přepisy 128 právních předpisů z let 1918 až 1949,

- skeny (faksimilie) příloh k 59 právním předpisům z let 1918 až 1938,

které digitalizovala a přepsala společnost Wolters Kluwer ČR, a.s. pro potřeby svého systému ASPI,

Nakladatelství C. H. Beck, s. r. o., vývojář a prodejce právního informačního systému Beck-online“,

a to v právním informačním systému Beck-online na adrese www.beckonline.cz/bo, a to

a) www.beckonline.cz/bofontem písma Arial, velikostí písma minimálně 14, barvy černé, a to tak, aby zde text omluvy byl zveřejněn do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku po dobu 2 měsíců po právní moci tohoto rozsudku, jako první textové sdělení na webové stránce www.beckonline.cz/bo a současně v první pětině webové stránky www.beckonline.cz/bo

b) na první straně následující za úvodníkem časopisu Bulletin advokacie evidovaného Ministerstvem kultury pod evidenčním číslem E 6469, a to do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku, fontem písma Times New Roman, velikostí písma minimálně 14, barvy černé tak, aby omluva byla zveřejněna na první straně následující za úvodníkem

c) www.epravo.cznа webovém portálu www.epravo.cz, a to fontem písma Arial, velikostí písma minimálně 14, barvy černé, a to tak, aby text omluvy byl zveřejněn do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku po dobu 2 měsíců od zveřejnění omluvy jako textové sdělení na hlavní webové stránce www.epravo.cz (výrok II.),

zamítl žalobu v části požadavku na zveřejnění omluvy v systému Beck-online v rozsahu přesahujícím dva měsíce, dále v části požadavku na zveřejnění omluvy v časopise Bulletin advokacie v první pětině strany, dále v části požadavku na zveřejnění omluvy na portále www.epravo.cz v rozsahu přesahujícím dva měsíce, dále v požadavku na délku trvání omluvy na portále www.epravo.cz počínající od právní moci rozsudku, a dále v požadavku na zveřejnění omluvy jako prvého textu a v první pětině webové stránky www.epravo.cz (výrok III.), uložil žalovanému, aby uhradil žalobci v dané lhůtě přiměřené zadostiučinění ve výši 250 000 Kč (výrok IV.) a nakonec nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (výrok V.).

2. Soud prvního stupně vyšel z podané žaloby, respektive z její úpravy v podání z 5. 11. 2024 (viz usnesení ze dne 13. 11. 2024, č. l. 1548). Žalobce vyvíjí a prodává právní informační systém ASPI. V roce 2005 žalobce zařadil jako první na trhu v ČR do svého informačního systému Sbírky zákonů z let 1918 až 1944. Tyto Sbírky v tištěné podobě nechal žalobce v letech 2003 až 2005 přepsat na základě smluv o dílo z 1. 4. 2003 a z 12. 1. 2004 u pana Zaviačiče. Žalovaný vyvíjí konkurenční právní informační systém Beck-online, který nabízí široké odborné veřejnosti. Žalovaný také zařadil do svého systému Sbírky zákonů z let 1918 až 1938, a to v letech 2011 až 2016. V roce 2021 žalobce porovnáním obou systémů zjistil, že systém žalovaného obsahuje identické chyby, jako jsou v přepisu ASPI. Jedná se o 215 shodných chyb, k čemuž žalobce odkázal na notářské zápisy z roku 2021 s tím, že jde o chyby a překlepy, jež nelze přičíst náhodě. To svědčí tomu, že žalovaný bez souhlasu žalobce okopíroval do svého systému celé Sbírky z let 1918 až 1938 ze systému ASPI. K tomu žalobce odkázal také na notářský zápis č. NZ 441/2022 ze dne 21. 6. 2022 s tím, že žalovaný vedle přepsaných textů okopíroval i originální skeny Sbírek žalobce. Sbírky byly tehdy tištěny na nedokonalém novinovém papíře, a proto má každá Sbírka na listech papíru viditelná „dřívka“, která se při provedení skenu zobrazí jako černé tečky. Skeny v Zápise uvedených sbírek publikovaných v ASPI a v systému Beck-online mají „tečky“ na stránkách v naprosto shodných místech.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Pilíková.

3. Dle žalobce naplňuje uvedené jednání žalovaného jak generální klauzuli nekalé soutěže podle § 2976 odst. 1 o. z., tak i soudcovskou skutkovou podstatu nekalé soutěže „free riding“ (černé pasažérství, parazitní kořistění). K následné modifikaci předmětu řízení došlo v návaznosti na rozhodnutí odvolacího soudu a k navazující výzvě soudu prvního stupně.

4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, protože již v roce 2003 žalobce vyzval společnost IFEC s.r.o., aby doložila oprávnění k výkonu práv právního informačního systému LexDATA, neboť měl za to, že jej společnost IFEC s.r.o. odvodila z žalobcova dřívějšího systému JURIX MAX. Žalobci je známa podobnost těchto systémů již 18 let, a proto je nárok promlčen. Systém LexDATA vytvořil Ing. Jan Hodný, Mgr. Vratislav Chaloupka a Ing. Michal Pelant, a to pro společnost IFEX s.r.o., která jej převzala 31. 12. 1998. Mezi autory a společností IFEC s.r.o. byla dne 30. 10. 2002 uzavřena výhradní licenční smlouva a dne 31. 10. 2002 autoři udělili souhlas s postoupením licence k tomuto programu právnímu předchůdci žalovaného, což se následně stalo smlouvou ze dne 2. 11. 2002. Součástí této licence, potažmo programu LexDATA bylo výslovně i užívání databáze Sbírek listin od roku 1918. Žalovaný systém LexDATA dále rozvíjel, přičemž ten poté nahradil systémem Beck-online.

5. Žalovaný také poukázal na projekt JASPI, jenž byl vytvořen v průběhu 70. a 80. let a jenž měl řešit elektronickou podobu Sbírek – před listopadem 89 byl tento projekt zrušen. Data pořizovaná v rámci tohoto systému se stala základem prakticky všech dalších systémů a byla z nejrůznějších zdrojů dostupná. Žalobce zakládá svá tvrzení o autorství datových zdrojů na uzavřených smlouvách o dílo z roku 2003 a 2004 s panem Zaviačičem. Nicméně nepředložil jediný důkaz o konkrétním plnění či pokynech k přepisu konkrétních právních předpisů. Žalovaný získal textové obrazy zdrojové části právních předpisů, včetně odpovídající licence k databázím v roce 2002 (společnost IFEC v roce 1998), tedy před uzavřením daných smluv o dílo. Lze se tak domnívat, že to byl žalobce, kdo texty právních předpisů okopíroval.

6. Žalobce zakládá totožnost Sbírek jen na 215 shodných gramatických chybách, nicméně Sbírky obsahují 53 814 032 znaků textu. K tomu žalovaný odkázal na zjištění znalce Ing. Volavky, že z přezkumu 6 632 předpisů (nacházejících se v obou databázích) byl zjištěn mnohem vyšší rozsah vykazující neshodu textu než rozsah textu, bez dalšího shodného. To svědčí o tom, že tyto části databáze vznikaly zcela nezávisle na sobě.

7. K notářskému zápisu č. NZ 441/2022 žalovaný uvedl, že skutečně v něm odkazované online soubory a fyzicky vyhotovená dotčená část předpisů vykazují s ohledem na „tečky“ vizuální podobu. Nicméně se jedná jen o 109 jedinečných dokumentů, jež jsou tvořeny výhradně přílohami jednotlivých právních předpisů. Když se zohlední počet dotčených předpisů, jde jen o 59 dokumentů – jde tak o shodu marginální povahy. Navíc tyto předpisy tvoří převážně vládní nařízení menšího významu, čímž byla asi dána omezená dostupnost těchto výtisků, a proto mohou skeny skutečně pocházet z jednoho zdroje. Nicméně s ohledem na systém LexDATA nelze vůbec dovodit, že to byl žalovaný, kdo okopíroval databázi žalobce.

8. Po poučení soudu žalovaný uvedl v podání z 6. 8. 2025, že předchůdcem Beck-online byl systém LexData, jenž jeho tvůrci předali společnosti IFEC s.r.o. k 31. 12. 1998, ta jej pak prodala žalovanému dne 31. 10. 2002. Osobou odpovědnou za data v systému LexData byl RNDr. Rozkot. Žalovaný již v roce 2002 disponoval kompletní Sbírkou zákonů od roku 1918, kdy část byla plnotextová a zahrnutá přímo do systému LexData a část tvořily skeny fyzických výtisků Sbírek zákonů s vloženou textovou vrstvou vzniklou technologií OCR. Ty byly do tohoto systému zařazeny v letech 2000 – 2001, na skenování se podílel Moraviapress. Existovaly dvě databáze – LexData a separátní systém skenů s textovou vrstvou (dříve dostupný online).

9. Soud prvního stupně následně popsal dosavadní průběh řízení, kdy svým rozsudkem ze dne 17. 5. 2023, č. j. 41 Cm 47/2021-968, žalobu zamítl. K odvolání žalobce byl tento rozsudek zrušen usnesením odvolacího soudu ze dne 20. 3. 2024, č. j. 1 Cmo 67/2023-1248, a věc byla tomuto

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Pilíková.

soudu vrácena k dalšímu řízení. V něm musí soud prvního stupně posoudit, zda podobnost textů žalobce a žalovaného svědčí o neoprávněném užití (tzv. freeriding). Žalobce pak musí prokázat, že texty vytvořil on a že je žalovaný použil bez souhlasu. Soud zamítl žalobu pro rozdíly v textech, ač shledal u nich určitou shodu, což vedlo k rozporům v důkazech. Ty soud neobjasnil a žalobce ani nepoučil o nutnosti doplnit důkazy. Soud také nevyjasnil obsah žalobního návrhu, zejména požadavek na znepřístupnění tisíců právních předpisů. Nárok byl formulován nepřesně – žalobce chtěl znepřístupnit konkrétní provedení textů, nikoli všechny předpisy obecně. Proto musí být odstraněny i vady žaloby a také bude třeba se zabývat i dosud nehodnocenými důkazy navrženými žalobcem.

10. Soud prvního stupně posoudil žalovaný nekalosoutěžní nárok podle § 2976 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“), přičemž po provedeném dokazování dospěl k následujícím závěrům.

11. Na základě nesporných tvrzení účastníků a provedeného dokazování zjistil soud prvního stupně následující skutkový stav. Žalobce vyvíjí a prodává informační právní systém ASPI a žalovaný právní systém Beck-online. Účastníci do svých elektronických systémů zařadili sbírky zákonů (Sb. zákonů a nařízení) za roky 1918 až 1948, a to žalovaný v letech 2011 až 2016 a žalobce v letech 2003 až 2005. Nyní již žalovaný dané právní předpisy s příslušnými chybami ve svém systému nezveřejňuje.

12. Shoda předpisů uvedených ve výroku I. rozsudku pod č. 1 až 126 u účastníků byla zjištěna z notářských zápisů č. NZ 218/2021, NZ 219/2021, NZ 220/2021 a NZ 221/2021, přičemž u předpisů č. 38 až 126 jde o identické chyby. U předpisů pod č. 1 až 37 výroku I. rozsudku je zachyceno jejich znění v systému žalovaného v posudku Ing. Filipa Volavky č. 7/1/2022, a i zde byly zjištěny identické chyby.

13. Prokázané je i to, že předpisy uvedené ve výroku I. pod č. 1 až 126 takto přepsal či jinak pořídil žalobce a že je od něj okopíroval žalovaný. Pro žalobce přepisoval historické sbírky zákonů z let 1918 až 1944 pan Jaroslav Zaviačič a jeho pracovníci, tyto předpisy byly do ASPI zařazeny v letech 2003 až 2005. Převzetí těchto textů žalovaným pak prokazuje shoda znění předpisů, respektive chyb v nich obsažených.

14. Z výpovědí svědků Zaviačiče a Dlohoše sice nelze jednoznačně prokázat, že každý z těchto 126 předpisů byl skutečně přepsán žalobcem, ale ve spojení se znaleckým posudkem Ing. Filipa Volavky je prokázané, že před rokem 2003 byly v systému ASPI zařazeny jen dva z těchto 128 předpisů (tj. včetně 2 předpisů z let 1948 a 1949) a ostatní byly do systému postupně zařazovány až do roku 2006, přičemž do února 2006 bylo zařazeno všech 128 předpisů. V roce 2007 ještě nebyly předpisy pod č. 1 až 126 zařazeny v systému žalovaného, ale byly tam jen předpisy pod č. 127 a 128 s odkazem na systém ASPI.

15. Žalobce nenabídl žádné tvrzení, jak získal přepisy předpisů z let 1918 až 1945, jen poukazoval na to, že není 100% jisté, že vše přepsal žalobce a že zde mohou být jiné zdroje přepisů (zejména JASPI). Soud z provedených důkazů uvěřil, že to byl skutečně žalobce, kdo přepsal všech 126 předmětných předpisů s danými chybami, které jsou dosud přítomny v systému ASPI a které žalovaný okopíroval od žalobce.

16. Ohledně předpisů pod č. 127 a 128 má soud za zjištěné, že přepisy příslušných příloh pořídil žalobce (byly původně umístěny na jeho webových adresách pod příslušným odkazem; zde žalovaný ani nesporoval, že by toto znění pořídil on sám či někdo jiný) a že žalovaný tyto dokumenty od žalobce zkopíroval (viz dokumenty na webu žalovaného s hypertextovými odkazy žalobce).

17. U skenů (faksimilie) příloh k 59 právním předpisům z let 1918 až 1938 má soud zjištěno z notářského zápisu č. NZ 441/2022, že u 120 html adres na stránkách žalovaného, týkajících

se příloh k 59 právním předpisům z tohoto časového období (celkem 109 dokumentů), je dána vizuální podobnost skenů se skeny v systému žalobce – tečky, vady skenovaného podkladu, shodné vady papíru. Z toho plyne, že skeny příloh k těmto 59 právním předpisům pořizoval žalobce z jím držených Sbírek zákonů a nařízení a že je od něj žalovaný převzal.

18. Následně soud prvního stupně dospěl k právnímu závěru, že došlo k porušení zákazu nekalé soutěže ze strany žalovaného pro převzetí daných přepisů 128 právních předpisů a skenů k 59 právním předpisům do systému žalovaného bez souhlasu žalobce. Po citaci § 2976 odst. 1 o. z. a příslušné judikatury soud uvedl, že jednáním v nekalé soutěži je jen takové jednání, které naplňuje všechny podmínky generální klauzule nekalé soutěže podle tohoto ustanovení.

19. Co se týká naplnění podmínky jednání v hospodářském styku, pak žalobce i žalovaný provozují systémy právních informací, jež zahrnují texty právních předpisů České republiky. Jsou tak přímými konkurenty na tomto segmentu trhu, a proto u nich jde o jednání v rámci hospodářského styku.

20. Co se týká existence rizika újmy na straně žalobce, pak tím, že žalovaný převzal přepisy 128 právních předpisů a skeny dalších předpisů či jejich příloh, jež vytvořil žalobce, vzniká reálné riziko, že žalovaný k nim získal přístup bez vynaložení finančního úsilí, které musel investovat žalobce, a tyto materiály může následně jako konkurent žalobce za úplatu nabízet na trhu. Majetková újma žalobce může být ve formě ušlého zisku (např. po dobu, po kterou by žalovaný musel sám přepisy či skeny pořizovat a nezískal tak zákazníky vyžadující i tyto přepisy) nebo nákladů vynaložených na přepis právních předpisů a pořízení skenů, které žalovaný bez vlastního finančního úsilí dále využívá ve svůj prospěch. Žalobci hrozí i riziko nemajetkové újmy, a to v podobě rozmělnění exkluzivity žalobcem za úplatu nabízeného systému jeho právních informací.

21. K otázce dobrých mravů soutěže soud, po poukazu na příslušnou judikaturu, uvedl, že v řízení bylo prokázáno, že žalovaný převzal do svého systému právních informací přepis 126 právních předpisů, jež pořídil žalobce, dva právní předpisy s odkazem na právní systém žalobce a skeny příloh k 59 právním předpisům. To je nepochybně jednání v rozporu s dobrými mravy hospodářské soutěže. Žalovaný se tak bez vynaložení odpovídajícího personálního či finančního úsilí dostal k předpisům a skenům právních předpisů a jejich příloh, které mohl následně komerčně využívat a nabízet svým klientům za úplatu. Žalovaný tak jen převzal výsledky práce žalobce. To je nepřípustné parazitování na výsledcích činnosti přímého konkurenta, a to na jeho úkor. Žalovaný si takto rozšířil informační systém, čímž zvýšil jeho atraktivitu pro zákazníky.

22. Poté soud prvního stupně vysvětlil skutkovou podstatu nekalé soutěže freeridingu, což je jednání, kdy jeden soutěžitel těží z výsledků činnosti jiného soutěžitele, aniž by sám vynaložil odpovídající úsilí, náklady nebo investice. Jde o situaci, kdy někdo využívá cizí know-how, data, obsah, reputaci nebo jiný výsledek práce konkurenta, aby si zjednodušil své podnikání nebo získal konkurenční výhodu. Dle soudu prvního stupně je tak splněna i poslední podmínka generální klauzule nekalé soutěže spočívající v jednání, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže.

23. K žalovaným nárokům soud prvního stupně uvedl, že zde jde o kombinaci požadavku na odstranění závadného stavu a uložení zdržovací povinnosti. U odstraňovacího nároku je rozhodné, zda závadný stav ke dni rozhodování soudu nadále trvá. V případě zdržovacího nároku musí jít o takové jednání, které již bylo uskutečněno a zároveň existuje nebezpečí, že by v budoucnu mohlo být opakováno. Zdržovací nároky mají preventivní povahu, protože směřují proti závadnému jednání, které rušitel již započal, a dosud v něm pokračuje, tak proti jednání, u něhož vzhledem k soustavnosti hrozí, že v něm bude pokračováno. Také směřuje proti jednání, u něhož je důvodná obava, že k němu dojde, i když nepůjde o soustavné jednání. Brání se tak v pokračování protiprávního stavu i v jeho opakování. Zde stačí i pouhá hrozba závadného jednání.

24. V řízení bylo zjištěno, že ke dni rozhodování soudu žalovaný již nezveřejňuje právní předpisy č. 1 až 128. Proto není dán důvod pro uložení odstraňovacího nároku. Ohledně těchto předpisů není dán ani důvod pro uložení zdržovací povinnosti, neboť není pravděpodobné, že by se žalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Pilíková.

v rámci svého právního systému vrátil k chybnému znění právních předpisů poté, co je opravil. Proto soud tyto nároky výrokem I. rozsudku zamítl.

25. K nároku na omluvu a poskytnutí finančního zadostiučinění ve výši 250 000 Kč soud prvního stupně nejprve poukázal na funkce zadostiučinění s tím, že se poskytuje v penězích, pokud nestačí jiný způsob ke skutečnému a dostatečně účinnému odčinění způsobené újmy.

26. Zde má soud prokázáno, že žalovaný neoprávněně využil dané právní předpisy a skeny příloh. Toto je zahrnuto v požadované omluvě, a proto je poskytnutí takto formulované omluvy vhodným prostředkem přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu. Odborná veřejnost tak nemohla ocenit úsilí žalobce při pořizování příslušných přepisů předpisů a jejich skenů, protože neměla vědomí o tom, že jde o záslužný výsledek jeho činnosti. Žalovaný výsledky této práce neoprávněně využil tím, že je za úplatu zpřístupnil ve svém systému Beck-online, čímž se vůči odborné veřejnosti prezentoval jako subjekt, který přepisy či skeny pořídil.

27. Text omluvy odráží rozsah soudem zjištěného nekalostoutěžního jednání žalovaného, a proto jej lze hodnotit jako přiměřený. Stejně tak je přiměřený požadavek na zveřejnění omluvy v systému Beck-online, na webovém portálu epravo.cz a v časopisu Bulletin advokacie, a také na formu omluvy. Co se týká doby omluvy, pak za adekvátní považuje soud prvního stupně dobu jejího trvání 2 měsíce, nikoliv požadovaných šest měsíců. Zde stačí to, aby se odborná veřejnost o omluvě dozvěděla jednorázově, nikoliv opakovaně po dobu půl roku. U portálu epravo.cz soud pozměnil povinnost na 2 měsíce od zveřejnění omluvy, protože zde nemůže žalovaný ovlivnit realizaci zveřejnění omluvy. Požadovaná umístění omluvy na daných místech v předmětných portálech jsou také důvodná.

28. Co se týká peněžité náhrady, pak k ní soud prvního stupně uvedl, že samotná omluva dostačující není, a proto soud vyhověl žalobě i ohledně požadované částky 250 000 Kč. Daná omluva kompenzuje jen část nemajetkové újmy, a to jen ve vztahu k odborné veřejnosti. Finanční zadostiučinění míří na újmu spočívající v tom, že žalobce byl po dlouhou dobu nucen snášet stav, kdy výsledky jeho činnosti byly využívány neoprávněně žalovaným, jenž z nich měl majetkový prospěch. Tím tak bude kompenzována újma vyvolaná přímo ve vztahu žalobce x žalovaný. Požadovaná částka je přiměřená, a to s ohledem na rozsah neoprávněně převzatých materiálů a také s ohledem na to, že přepisy byly pořizovány týmem profesionálních pracovníků, časově i finančně nákladně a že i skeny příloh byly technicky i finančně náročné. Tato částka také reflektuje délku období, po které žalovaný neoprávněně zpřístupňoval tyto materiály.

29. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud prvního stupně podle § 142 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“) s tím, že míra úspěchu obou stran je v řízení přibližně shodná.

30. Proti výrokům I. a III. rozsudku podal žalobce včasné odvolání. V jeho doplnění žalobce uvedl, že závěr soudu prvního stupně ohledně zdržovacího nároku je nesprávný, když ten posoudil hrozbu opakování optikou návratu ke konkrétním překlepům, nikoliv vymezením materiálního jádra protiprávního jednání. Zde není podstatou chybnost textu, ale neoprávněné užití cizího výsledku v hospodářské soutěži. Jestliže žalovaný tento neoprávněně převzatý základ jen opravil, neznamená to, že protiprávnost pominula, závadný stav nadále trvá, jen se projevuje v jiné textové podobě. Proto mělo být zdržovacímu nároku vyhověno.

31. Nesprávný je i závěr soudu ve vztahu k přiměřenému zadostiučinění formou omluvy, protože soud nepřiměřeně zkrátil dobu zveřejnění omluvy na platformách Beck-online a epravo.cz ze šesti měsíců na dva měsíce. Takové omezení neodpovídá intenzitě zásahu při prokázané minimálně devítileté době trvání závadného jednání. Adresáty omluvy nejsou jen aktivní uživatelé, ale je nutné informovat i část dřívějších uživatelů a širší odbornou veřejnost. Nepřiměřenou je i korekce požadovaného umístění omluvy (bulletin advokacie – horní pětina strany, epravo.cz – první textové sdělení v první pětině stránky). Podstatou omluvy je její reálná viditelnost. Důvody, o něž soud

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Pilíková.

opřel korekci umístění (obtíže při realizaci a hypotetická neochota třetí osoby poskytnout lukrativní prostor) jsou spekulativní a nemají oporu v provedeném dokazování.

32. Ke zdržovacímu nároku poté žalobce blíže uvedl, že soud nesprávně ztotožnil závadné jednání žalovaného jen s existencí jednotlivých překlepů a dílčích chyb v konkrétních zněních právních předpisů, namísto toho, aby jako podstatu protiprávního jednání posoudil neoprávněné užití výsledků činnosti žalobce – tj. neoprávněně převzaté přepisy textů, které žalovaný poté zpřístupňoval ve vlastním systému.

33. V řízení bylo prokázáno, že žalobce pořídil předmětné přepisy a že je žalovaný okopíroval. K tomu pak soud uvedl, že přepisy žalovaný neoprávněně zpřístupňoval po podstatnou dobu a že náprava byla zjednána až ke konci prvoinstančního řízení. Je tak zjevné, že pouhé odstranění chyb v textu nemůže samo o sobě představovat odstranění závadného stavu ve smyslu materiálního jádra protiprávního jednání. Pokud tak žalovaný jednou neoprávněně převzal přepisy žalobce a zařadil je do svého produktu, pak se z těchto přepisů nestávají legálně pořízené texty po provedení jejich korektury. Odstranění překlepů a chyb není nové pořízení přepisů z primárních zdrojů, ale modifikace převzatého základu. Soud nikde neuvádí, že by žalovaný přistoupil k pořízení nových nezávislých přepisů, a proto žalovaný stále užívá nebo může opětovně užít neoprávněně získaný základ.

34. Poté znovu žalobce poukázal na dobu podání žaloby (24. 11. 2021) a na to, že náprava byla zjednána až ke konci prvoinstančního řízení. Taková délka oslabuje závěr, že šlo o dobrovolný a definitivní odklon od protiprávního jednání. Dané okolnosti také svědčí pro důvodnou obavu z opakování závadného jednání, k čemuž žalobce poukázal na příslušnou judikaturu.

35. Co se týká omluvy, pak u ní soud zkrátil dobu jejího zveřejnění na platformách Beck-online a epravo.cz na pouhé dva měsíce, z požadovaných šesti měsíců. Dle žalobce je zkrácení doby zveřejnění nepřiměřené a založené na spekulaci. Soud shledal důvodnost požadavku na omluvu s tím, že poukázal na to, že k jednání žalovaného docházelo po dobu minimálně devíti let (proto měla být omluva zveřejněna i mimo Beck-online). Nelze se proto zaměřit jen na aktuální či aktivní uživatele, ale je třeba cílit i na dřívější uživatele a širší odbornou veřejnost, u nichž právě nelze předpokládat, že se s omluvou seznámí v horizontu dvou měsíců. Přiměřené zadostiučinění má i funkci preventivní a sankční, což má význam při protiprávním jednání trvajícím řadu let. Proto omluva na dva měsíce na platformě, která je pro žalovaného klíčovým prodejním kanálem, není přiměřená délce a intenzitě zásahu. Zde nelze zkrácení omluvy vyvážit poukazem na peněžité plnění, když obě tato zadostiučinění cílí na jinou složku újmy.

36. Zamítnutí horní 1/5 v Buletinu advokacie je nedostatečně odůvodněné a je tím popřen požadavek viditelnosti. Daný požadavek žalobce soud zamítl s vágním odkazem na možné obtíže při realizaci. Takové odůvodnění je nepřezkoumatelné, protože není zřejmé, jaké obtíže má soud na mysli. Požadavek na horní 1/5 není samoúčelný, ale je to přímý výraz požadavku účinnosti omluvy, který soud akceptoval u Beck-online. U tištěného periodika je umístění na horní části stránky prostředkem, jak zajistit, že si čtenář sdělení skutečně všimne.

37. Zamítnutí uvedených požadavků na první text a první 1/5 na epravo.cz je založeno na neprokázaných skutečnostech a irelevantních úvahách o lukrativnosti prostoru. Taková úvaha je z hlediska přiměřenosti omluvy irelevantní. Omluva odčiňuje nemajetkovou újmu a také plní preventivně sankční funkci. Proto musí být zveřejněna výrazným a pro adresáty vnímatelným způsobem, jinak se může minout účinkem. I zde soud jen spekuluje, a to bez opory v provedeném dokazování. Je na žalovaném, aby si pro splnění uložené povinnosti zajistil potřebnou součinnost či odpovídající formát, a to i za úplatu. Má-li soud za to, že omluva na epravo.cz má mít reálný satisfakční účinek, pak musí být nastavena tak, aby nebyla utopena mezi jinými sděleními.

38. S ohledem na uvedené žalobce navrhl, aby odvolací soud změnil rozsudek v napadeném rozsahu tak, že žalobě vyhoví.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Pilíková.

39. Proti výrokům II., IV. a V. rozsudku podal včasné odvolání i žalovaný. V jeho doplnění nejprve poukázal na podobu původní žaloby, kdy se žalobce mj. domáhal znepřístupnění všech Sbírek zákonů z roku 1918 až 1938, poté to žalobce zkorigoval na 6 635 konkrétních právních předpisů, přičemž v řízení bylo prokázáno, že databáze účastníků jsou více odlišné než stejné, což okopírování databází vyloučilo. Přitom poměr textů příslušných databází a znaků sporných chyb činil jen 0,0004 %. Konečně až podáním z 5. 11. 2024 žalobce vzal podstatnou část své žaloby zpět (tj. po 3 letech od podání žaloby) a předmět omezil na 126 předpisů a rozšířil jej o další 2. Z původní žaloby o převzetí celé databáze tak je základ sporu nahrazen výběrem 128 předpisů. Tím došlo k zásadní změně kvality tvrzeného jednání, když nyní jde jen o spor o izolované shody jednotlivých textů. I po této změně ale žalobce setrval na svých ostatních nárocích.

40. Poté se žalovaný vyjádřil k původnosti dat, kdy žalobce prokazoval přepis své databáze smlouvami o dílo ze dne 1. 4. 2003 a ze dne 12. 1. 2004, v nichž se zhotovitel, p. Jaroslav Zaviačič zavázal poskytnout přepis daných textů. Žalobce ale v řízení nepředložil žádné předávací protokoly, konkrétněji specifikována plnění, či pokyny k přepisu. Tvrzení žalobce i předložené důkazy jsou jen všeobecné, neurčité a nic neprokazující. Poté žalovaný zopakoval svou argumentaci o tom, že z výpovědí svědků vyplývá, že databáze žalobce nevznikla manuálním přepisem v celém rozsahu a že zde byla v 70. letech databáze JASPI. Žalobce jako pán sporu měl prokázat své původcovství příslušných předpisů, tedy to, že v rozhodné době, tj. v době uzavření a realizace daných smluv o dílo disponoval kompletní Sbírkou za léta 1917 až 1938 v listinné podobě. To ale v řízení nebylo prokázáno. Ostatně odvolací soud ve svém usnesení uvedl, že bylo zcela na žalobci, aby prokázal, že to byl právě on, kdo vynaložil své úsilí a náklady na vznik sporných textů, a že to byl žalovaný, který tyto texty neoprávněně využil. Tyto závěry se uplatní i na nově uplatněný soubor 128 právních předpisů. To ale žalobce neučinil. I sám soud prvního stupně v odůvodnění rozsudku uvádí, že z výpovědí svědků Zaviačiče a Dlohoše vyplynulo, že sice nelze jednoznačně prokázat, že každý z těchto 126 předpisů byl skutečně přepsán žalobcem, nicméně k tomu soud poté odkázal na znalecký posudek Ing. Filipa Volavky, jenž se ale týkal zařazování jednotlivých přepisů předpisů do systému ASPI. Přitom bylo mezi účastníky nesporné, že nejenom nynějších 126 předpisů, ale celé databáze byly do systému ASPI začleňovány od roku 2003, v systému beck-online až od roku 2011. Skutečné původcovství žalobce tak není nadále prokázáno. To platí i pro skeny ohledně smluv žalobce se společností Imaging Systems, spol. s r.o. I tyto smlouvy jen obecně hovoří o nějakých sbírkách zákonů.

41. Dále se žalovaný zabýval povahou chyb a možnostmi jejich vzniku, když žalovaný v řízení poukazoval na chyby technologie OCR v podobě záměny znaků a vkládání mezer před nebo za pomlčky a interpunkční znaménka, a to také v souvislosti s režimem jeho samoučení. K tomu žalovaný poukázal na svědeckou výpověď RNDr. Františka Rozkota. Ve 128 předpisech je chyba s mezerou za pomlčkou v částici „-li“ obsažena 42, z čehož plyne, že cca třetina celého souboru chyb odpovídá chybám vzniklým pomocí OCR. Minimálně v tomto rozsahu je tak žalobní nárok popřen. Přesto soud dospívá k závěru, že dané chyby spíše svědčí pro ruční přepis právních předpisů, ač to neodpovídá povaze jednotlivých chyb a je to navíc v rozporu s ostatními závěry soudu prvního stupně. Je tak zde značná část nového a pečlivě vybraného souboru 128 předpisů, kde jsou nároky žalobce zcela vyloučeny. Přesto soud prvního stupně posuzuje vše en block a tvrzení žalobce považuje za prokázaná.

42. Soud prvního stupně ke zjištěnému skutkovému stavu věci uvedl, že prokázání tvrzení, že konkrétních 126 předpisů z let 1918 až 1938 bylo fakticky přepsáno v letech 2003 až 2005 a postupně zařazováno do systému ASPI, bylo pro žalobce po důkazní stránce velmi obtížné. Přitom z výpovědí svědků Zaviačiče a Dlohoše vyplynulo, že nelze jednoznačně prokázat, že každý z těchto 126 předpisů byl skutečně přepsán žalobcem. Není tak zde konkrétní důkaz o původcovství jediného přepisu předpisu či skenu žalobce a ani o tom, že žalovaný skutečně aktivně jednal tak, jak je osočován žalobcem. Vedle toho předpis 9/1924 Sb. překlep neobsahuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Pilíková.

Závěry soudu prvního stupně nejsou prokázanou skutečností, ale jen hypotetickým scénářem a prostou domněnkou, jak dotčené předpisy mohl žalobce vytvořit. Podle usnesení odvolacího soudu tuto skutečnost měl prokázat žalobce. Zde je třeba zmínit i časové aspekty sporu, kdy rozhodné skutečnosti nastaly před více než 20 lety (ve vztahu k JASPI před 50 lety), což objektivně ztěžuje účastníkům možnost tvrdit a prokazovat.

43. Následně se žalovaný zabýval nekalou soutěží, k níž po uvedení podmínek jejího naplnění uvedl, že pokud sám soud konstatuje, že nelze bezpečně určit původ dotčených dat ani vyloučit legitimní vznik překlepů, nemůže současně učinit závěr o úmyslném parazitování, natož o jakémkoliv nekalosoutěžním jednání. V případě újmy soutěžitelům nebo spotřebitelům musí jít dle judikatury Nejvyššího soudu o reálnou možnost jejího vzniku, nikoliv o možnost vyspekulovanou či velmi nepravděpodobnou. Také nesmí jít o újmu v zanedbatelném rozsahu. Závěry soudu prvního stupně k tomu jsou čistou spekulací. U všech 128 dotčených předpisů platí, že to jsou předpisy 80 až 100 let staré, jejichž reálný význam je hypotetický, což žalovaný dokládá jejich povahou, když je skutečně otázkou, zda je pro potenciální zákazníka klíčové (ne)obsažení např. zákona ze dne 9. dubna 1920 Sb., o vybírání správního příspěvku k úhradě správních výloh a jiných podobných předpisů. Žalovaný od počátku řízení upozorňoval, že ani jedna databáze není zcela kompletní. Uvedené pak platí i pro 59 skenů, kde se také jedná o předpisy menšího významu a o úpravu technických aspektů formulářů, sazeb, poplatků apod. Ostatně ani u nich nebylo prokázáno jejich okopírování.

44. Zde se tak jedná o zcela marginální soubor právních předpisů v kontextu celé databáze systémů účastníků s prakticky nulovým významem, přičemž není žádný důkaz o tom, že by žalovaný ušetřil nějaké náklady a že by tím získal žalovaný silnější postavení na trhu či nějakou konkurenční výhodu.

45. Poté žalovaný zopakoval svou argumentaci o postupu žalobce při změně rozsahu žaloby, aniž by došlo k adekvátní změně požadovaných zadostiučinění. Žalobce také nesplnil poučení soudu, že má rozdělit nemajetkovou újmu, aby bylo zřejmé, jakou částku požaduje za 128 předpisů a jakou za 59 skenů. Požadované zadostiučinění ve výši 250 000 Kč nemůže být také přiměřené, a to s ohledem na celkový rozsah 6 635 položek, z nichž je sporováno 128 a 59 položek. Uvedené platí i pro omluvu, která také této okolnosti neodpovídá. Lze kvitovat to, že soud prvního stupně pečlivě zvažoval technické aspekty omluvy, nicméně text omluvy zůstal totožný.

46. Na závěr žalovaný shrnul svou výše nastíněnou argumentaci s tím, že poté navrhl odvolacímu soudu, aby napadený rozsudek změnil tak, že se žaloba v napadeném rozsahu zamítá a žalovanému se přiznává náhrada nákladů řízení, případně aby rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

47. Žalobce ve svém rozsáhlém vyjádření k odvolání žalovaného uvedl, že je nedůvodné. Soud prvního stupně správně hodnotil provedené důkazy, přičemž původ sporných 128 předpisů nebyl prokazován jedním izolovaným důkazem, ale uceleným důkazním řetězcem, z něhož plyne, že žalobce v rozhodném období objednal manuální přepis historických Sbírek zákonů, že byl přepis prováděn ručně bez použití OCR, že byly přepisy postupně zařazovány do systému ASPI a že se tyto předpisy objevily v systému ASPI v návaznosti na tento proces. Neoprávněné převzetí přepisů žalovaným bylo prokázáno totožnými chybami, když žalovaný věrohodně nevysvětlil původ svých přepisů a u dvou předpisů byly hypertextové odkazy na systém ASPI.

48. V řízení nebylo prokázáno, že shodné chyby vznikly OCR zpracováním, přičemž se jedná o ojedinělé a nekonzistentní odchylky od originálu, které se v systémech účastníků shodují na totožných místech. To platí i pro chybu spočívající v nadbytečné mezeře v koncovce „-li“, k čemuž se vyjádřil i soudní znalec. Stejně tak byl prokázán i původ daných skenů.

49. Žalovaný se snaží bagatelizovat převzatý obsah jako marginální soubor starých právních předpisů, ač předmětem ochrany nejsou historické právní předpisy jako takové, ale soutěžní výkon žalobce spočívající v jejich vyhledání, pořízení, přepisu, digitalizaci, kontrole, technickém zpracování

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Pilíková.

a zařazení do právního informačního systému. Soutěžní význam těchto historických Sbírek zákonů byl v řízení prokázán.

50. Požadovaná omluva odpovídá prokázanému zásahu, protože žalovanému nebyla uložena omluva za převzetí celé historické databáze, ale za neoprávněné převzetí konkrétních přepisů a skenů. Přiznané zadostiučinění ve výši 250 000 Kč je satisfakčním nárokem za zásah do soutěžního výkonu a postavení žalobce. Jeho výše se neurčuje podle počtu převzatých dokumentů, ale podle povahy, intenzity, rozsahu a dopadu zásahu, a to s ohledem na jeho preventivní a sankční funkci. Přiměřenost přiznané částky podporuje i to, že žalovaný nepřestal převzaté texty užívat, ale po zahájení sporu jen odstranil identifikované chyby, ale samotné přepisy využívá nadále ve svém systému.

51. K tomu poté žalobce blíže popsal jednotlivé body své argumentace. Zde žalobce nejprve poukázal na procesní východiska hodnocení důkazů, neboť žalovaný po něm požaduje, aby po více než dvaceti letech prokázal každý jednotlivý krok pořízení přepisů. To neodpovídá povaze projednávané věci ani judikatuře v souvislosti s odehráním skutkového děje v době dávno minulé, kdy k prokázání stačí nižší míra důkazu. Zde provedené důkazy ve svém souhrnu vytvářejí ucelený, časově i věcně navazující důkazní řetězec, z něhož soud prvního stupně správně dovodil, že sporné přepisy pořídil žalobce a že je následně využil žalovaný.

52. V této věci došlo k zúžení žalobního návrhu, nicméně to neznamená, že jde jen o prostý spor o izolované shody jednotlivých textů. Neustále opakovaná argumentace žalovaného o tom, že databáze účastníků nejsou shodné, nemůže obstát, když soud vysvětlil, že znalec neposuzoval způsob vzniku porovnávaných souborů ani otázku jejich vzájemného kopírování, ale jen porovnával verze textů, které mu byly předány. Přitom ani zjištění, že dvě rozsáhlé databáze nejsou jako celek totožné, samo o sobě nijak nevylučuje, že v jejich rámci mohlo dojít k převzetí konkrétních částí databáze, konkrétních textů či konkrétních zpracovaných předpisů, respektive některé části soutěžního výkonu žalobce.

53. Neobstojí ani argumentace žalovaného, že žalobce neprokázal pořízení textů a skenů Sbírek zákonů a jejich neoprávněné převzetí žalovaným. Soud prvního stupně totiž nezaložil své skutkové závěry na jediném izolovaném důkazu, ale na souboru důkazů, jež hodnotil v souladu s § 132 o. s. ř. K tomu žalobce zopakoval, že u dvou předpisů byly v systému žalovaného přímé hypertextové odkazy na systém žalobce, že v daných systémech byly shodné chyby a že ty vznikly manuálním předpisem, nikoliv technologií OCR. Tato zjištění přesně odpovídají časovému rámci smluvního vztahu s panem Zaviačičem i výpovědím svědků o postupném pořizování a zařazování historických přepisů do systému ASPI. Žalovaný tak pomíjí, že důkazní závěr soudu prvního stupně stojí na tom, že jednotlivé důkazy do sebe věcně a časově zapadají. V řízení také bylo ve vztahu ke sporným 128 předpisům prokázáno jejich zařazení do systému ASPI v rozhodném období, tedy po uzavření smluvního vztahu s panem Zaviačičem a po zahájení prací na manuálním přepisu historických Sbírek zákonů. Ve prospěch žalovaného nelze dovozovat nic ani z jeho úvah o dřívějším systému JASPI.

54. Soud prvního stupně také správně dovodil neoprávněné převzetí přepisů žalovaným, když žalovaný věrohodně nevysvětlil, z jakého jiného zdroje přepisy získal. Tato kombinace okolností soud vedla k závěru, že je krajně nepravděpodobné, aby se v obou konkurenčních systémech nezávisle na sobě nacházely totožné chyby na totožných místech u předmětných 128 předpisů. Polemika o chybách způsobených technologií OCR neobstojí, a to právě pro tuto shodu chyb.

55. Co se týká nadbytečné mezery za pomlčkou v koncovce „-li“, jež dle žalovaného vznikla technologií OCR, pak tento jeho závěr vychází z vytržení dílčí části znalecké výpovědi z kontextu. Znalec k tomu totiž uvedl, že aby šlo o chybu způsobenou OCR, automatickou korekcí či slovníkovým modulem, bylo by typické, aby se taková chyba v textu projevovala opakovaně a systematicky, tedy u většiny výskytů téhož jevu. Ojedinělý či nekonzistentní výskyt téže chyby

nasvědčuje individuální chybě písaře. Žalovaný pracuje s chybným měřítkem četnosti ve 42 případech, nicméně ale opomíjí, že rozhodující není počet předpisů, v nichž se alespoň jednou objeví tyto chyby, nýbrž poměr chybných a správných výskytů konstrukce „-li“ v rámci týchž textů. To pak také znalec potvrdil při svém výslechu na jednání dne 7. 7. 2025, kdy v dotazovaném předpisu je řada správně zapsaných konstrukcí „-li“, ale chyba se objevuje jen dvakrát. To neodpovídá systematické chybě OCR, ale chybě lidského přepisovatele. Ani kdyby určitý typ chyby mohl za specifických okolností vzniknout OCR, nijak to nevysvětluje, proč se totožná chyba nachází právě na totožném místě v obou konkurenčních systémech, zatímco v témže předpisu jsou jiné konstrukce zapsány správně.

56. Závěr žalovaného, že třetina souboru odpovídá chybám vzniklých pomocí OCR, je nepodložený. Soud prvního stupně proto dovodil správně, že ojedinělý a nekonzistentní výskyt chyby „-li“ spíše svědčí pro ruční přepis.

57. Stejně tak nemůže obstát námitka žalovaného ohledně speciálních znaků, založená na tom, že soud prvního stupně připustil, že některé chyby ve speciálních znacích mohly vzniknout jak při OCR, tak při ručním přepisu, resp. při následném technickém zpracování textu. Taková argumentace ale opět zaměňuje obecnou technickou možnost za důkaz konkrétního původu sporných přepisů. K tomu žalovaný odkázal na odborné vyjádření Ing. Filipa Volavky a na to, že jestliže u určitého typu chyby nelze jednoznačně určit, zda vznikla OCR, ručním přepisem nebo následným překódováním, neznamená to, že je tím vyvráceno převzetí přepisu žalobce. Znamená to, že tento konkrétní typ chyby není způsobilý prokázat, jak původní text vznikl. Uvedené pak platí i pro daných 109 skenů, když žalobce prokázal danou smlouvou o dílo ze dne 1. 7. 2005, že mělo dojít k naskenování přibližně 40 000 stran A4 rozešitých Sbírek zákonů z let 1918 až 1945. Z navazující smlouvy ze dne 16. 9. 2005 pak vyplývá závazek k přibližně 110 000 stranám. Závěr o pořízení skenů a jejich převzetí pak plyne z dalších soudem prvního stupně provedených důkazů, na základě, nichž soud dospěl k závěru, že skeny příloh k 59 předpisům pořídil žalobce z fyzických Sbírek zákonů a že tyto skeny žalovaný následně převzal. K tomu žalobce zopakoval, že žalovaný neprokázal původ těchto skenů. Tvrzení žalovaného, že mohl být skenován jeden společný fyzický výtisk, je jeho spekulací. Žalobce prováděl retuše a opravy skenů. Pokud by tedy dva subjekty nezávisle skenovaly tentýž fyzický výtisk, výsledkem by nemohl být totožný sken „jedna ku jedné“. Na skenech jsou stejné vady papíru na totožných místech.

58. Poté se žalobce vyjádřil k několika scénářům žalovaného, jimiž relativizoval závěry soudu prvního stupně ohledně shodnosti chyb v obou systémech s tím, že žalobce konstatoval, že tyto scénáře (žalobce převzal data z jiných zdrojů, účastníci si pořizovali data vlastní cestou či shodnost dat je dána systémem JASPI, LexData nebo jiným zdrojem) nemají oporu v provedeném dokazování.

59. K právnímu posouzení žalobce uvedl, že jej soud provedl správně. Tvrzení žalovaného, že nemohl způsobit žalobci újmu, neboť se jednalo o staré nevýznamné právní předpisy, nemůže obstát. Žalovaný působí na stejném trhu právních informačních systémů jako žalobce a převzetím přepisů a skenů rozšířil svůj databázový produkt o obsah, který žalobce pořídil na vlastní náklady. Takové jednání je způsobilé zasáhnout soutěžní pozici žalobce již jen tím, že žalovaný získal konkurenční výhodu bez vlastního odpovídajícího nákladu, úsilí a podnikatelského rizika. Poté se žalobce zabýval tím, že zde je předmětem ochrany soutěžní výkon žalobce, nikoliv historické právní předpisy jako takové. Zde je významná úplnost a historické pokrytí informačního systému. Pokud by se jednalo o nevýznamný obsah, pak by jej do svému systému žalovaný nezařazoval. K tomu se žalobce rozepsal o významu historických Sbírek zákonů se závěrem, že soud prvního stupně správně dovodil, že jednání žalovaného naplňuje nejen znak jednání v hospodářské soutěži a rozporu s dobrými mravy soutěže, ale také znak způsobilosti přivodit újmu.

60. K přiměřenosti zadostiučinění formou omluvy žalobce uvedl, že přiznaná omluva odpovídá tomu, co bylo v řízení prokázáno. Soud žalovanému neuložil omluvu za převzetí celé historické databáze

Sbírek zákonů, ale za neoprávněné převzetí konkrétních přepisů a skenů. Pokud žalovaný namítá, že adresáti omluvy nebudou vnímat rozdíl mezi historickými Sbírkami zákonů a konkrétním souborem 128 přepisů a 109 skenů, jde o spekulaci. Podstatné je, že omluva má odpovídat povaze protiprávního jednání a má být způsobilá poskytnout žalobci reálnou satisfakci, přičemž žalobce poukázal na dosavadní judikaturu.

61. Nekalosoutěžní jednání žalovaného nespočívalo v marginálním technickém pochybení, ale v převzetí části databázového obsahu přímého soutěžitele a jeho využití ve vlastním právním systému. To bylo v řízení prokázáno. Proto soud nepochybil, pokud žalobci přiznal zadostiučinění formou omluvy. Přiznané znění odpovídá prokázanému zásahu, je dostatečně konkrétní a srozumitelné pro adresáty, jimž má být sděleno, že žalovaný neoprávněně využil soutěžní výkon žalobce. Nepříznivý reputační dopad není důvodem pro omezení omluvy, neboť jde o důsledek satisfakce za prokázané nekalosoutěžní jednání.

62. K výtce žalovaného o tom, že došlo k zúžení předmětu řízení, proto nemohla být žalobci přiznána částka 250 000 Kč, když ten ani blíže nespecifikoval, jak tato částka odpovídá nynějšímu rozsahu sporu, a ani svůj nárok neopřel o konkrétní ekonomická data uvedl, že tento nárok není nárokem na náhradu škody, ale jde o nárok sloužící k reparaci nemajetkové újmy způsobené nekalosoutěžním jednáním, a proto nelze přesně vyčíslit škodu, ušlý zisk. K tomu žalobce odkázal na judikaturu Nejvyššího soudu.

63. V řízení byly rozhodné skutečnosti prokázány, když žalovaný jako přímý soutěžitel žalobce neoprávněně využil přepisy a skeny historických Sbírek zákonů, jež žalobce pořídil na své náklady, a neoprávněně je zařadil do svého konkurenčního informačního systému, čímž parazitoval na soutěžním výkonu žalobce. Ten také na jednání ze dne 25. 4. 2025 výslovně uvedl, že nesouhlasí s tím, že musí být nemajetková újma rozdělena, nicméně za použití přepisů požaduje 125 000 Kč a za převzetí skenů také 125 000 Kč. Přitom je pro věc nerozhodné, že stejnou částku požaduje po zúžení předmětu řízení. Zúžení žaloby nemůže samo o sobě vést k závěru, že přiměřené zadostiučinění mělo být automaticky poměrně sníženo. Takový mechanický postup by odporoval samotné povaze peněžité satisfakce, jejíž výše se neurčuje matematickým přepočtem podle počtu jednotlivých dokumentů, ale volnou, avšak přezkoumatelnou úvahou soudu na základě všech okolností konkrétního případu. Vedle toho žalovaný nepřestal převzaté texty fakticky užívat.

64. Přiznaná částka 250 000 Kč je ve vztahu k povaze a intenzitě zásahu zcela přiměřená. Z příslušné rozhodovací praxe plyne, že se běžné zadostiučinění pohybuje v řádu statisíců korun. Proto tato částka nijak nevybočuje z judikatorní praxe.

65. S ohledem na uvedené žalobce navrhl, aby odvolací soud v rozsahu vyhovujících výroků II. a IV. napadené rozhodnutí potvrdil.

Posouzení věci odvolacím soudem

66. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek a řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu vymezeném podanými odvoláními (§ 212 a § 212a o. s. ř.), jakož i z hlediska vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že odvolání žalobce ani odvolání žalovaného nejsou důvodná.

67. Soud prvního stupně provedl ve věci dostatečné dokazování, z něhož učinil úplná a správná skutková zjištění, která rovněž správně právně posoudil podle § 2976 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve spojení se soudcovskou skutkovou podstatou tzv. parazitního těžení z výsledků činnosti soutěžitele (free riding). Odvolací soud se s těmito skutkovými i právními závěry ztotožnil, a aby nadbytečně neopakoval správné a vyčerpávající odůvodnění napadeného rozhodnutí, na ně v podrobnostech odkazuje a k jednotlivým odvolacím námitkám účastníků doplňuje následující.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Pilíková.

68. **K naplnění skutkové podstaty nekalé soutěže.** Žalovaný v odvolání zpochybňuje především samotné prokázání toho, že sporné přepisy a skeny pořídil žalobce a že je žalovaný neoprávněně převzal. Odvolací soud této námitce nepřisvědčil. Soud prvního stupně nezaložil svá skutková zjištění na jediném izolovaném důkazu, nýbrž na uceleném souboru nepřímých důkazů, které hodnotil jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti (§ 132 o. s. ř.) a které ve svém souhrnu tvoří přesvědčivý a logicky uzavřený celek.

69. Tento řetězec důkazů na sebe časově i věcně navazuje: žalobce v rozhodném období uzavřel se zhotovitelem p. Jaroslavem Zaviačičem smlouvy o dílo ze dne 1. 4. 2003 a ze dne 12. 1. 2004, jejichž předmětem byl přepis historických Sbírek zákonů; z výpovědí svědků Zaviačiče a Dlohoše se podává, že přepis byl prováděn ručně; ze znaleckého posudku Ing. Filipa Volavky vyplývá, že sporné předpisy byly do systému ASPI postupně zařazovány až v návaznosti na tento proces; u dvou z předpisů se pak v systému žalovaného Beck-online nacházely přímé hypertextové odkazy vedoucí do systému žalobce ASPI. K tomu přistupuje shoda gramatických a pravopisných chyb v přepisech a shoda grafických vad na skenech příloh.

70. Uvedená zjištění je třeba hodnotit v jejich souhrnu, nikoli izolovaně. Vyskytují-li se v textech obou konkurenčních systémů shodné chyby na zcela totožných místech, je krajně nepravděpodobné, ba prakticky vyloučené, aby takové texty vznikly nezávisle na sobě; jde o úsudek vyvozený ze souhrnu vzájemně se podporujících nepřímých důkazů (tzv. test kachny), jímž se z množství shodujících se okolností dovozuje jediné logické vysvětlení. Týž princip se ostatně užívá i při prokazování plagiátorství. Příběh popsaný žalobcem, podle něhož sporné texty pořídil on a žalovaný je převzal, shledal odvolací soud uvěřitelným a podloženým provedenými důkazy, zatímco žalovaný věrohodně nevysvětlil, z jakého jiného zdroje vlastní přepisy získal; jeho úvahy o systémech JASPI či LexData zůstaly bez opory v dokazování.

71. Neobstojí ani polemika žalovaného, podle níž shodné chyby vznikly nezávisle na sobě v důsledku použití technologie OCR. Chyba způsobená optickým rozpoznáním znaků se v textu projevuje systematicky, tj. opakovaně u většiny výskytů téhož jevu; v řízení však byly doloženy předpisy, v nichž je tentýž výraz na mnoha místech zapsán správně a vytýkaná chyba (například nadbytečná mezera v koncovce „-li“) se vyskytuje pouze ojediněle, a to právě na stejném místě jako v systému žalobce. Takový ojedinělý a nekonzistentní výskyt téže chyby odpovídá individuálnímu pochybení písaře, nikoli systematické chybě OCR; rozhodující přitom není počet předpisů, v nichž se chyba alespoň jednou objeví, nýbrž poměr chybných a správných výskytů téže konstrukce v rámci týchž textů. Žalovaný navíc neprokázal, z jakého zdroje měly jím tvrzené přepisy pořízené technologií OCR pocházet, přičemž z dokazování se podávalo, že texty, které žalovaný reálně užíval, obsahovaly pouze jednotky chyb shodných s verzí žalobce. Ani obecná technická možnost, že určitý typ chyby (zejména u zvláštních znaků) mohl vzniknout jak při OCR, tak při ručním přepisu, převzetí přepisu žalobce nevyvrací; znamená pouze, že takový typ chyby není sám o sobě způsobilý prokázat způsob vzniku původního textu, zatímco rozhodující zůstává shoda chyb na totožných místech.

72. Pokud jde o skeny (faksimilie) příloh k 59 právním předpisům, odvolací soud se ztotožnil se závěrem, že je z fyzických výtisků Sbírek zákonů pořídil žalobce a že je žalovaný následně převzal. Z notářského zápisu č. NZ 441/2022 byla zjištěna vizuální shoda skenů, zejména totožné vady papíru (tzv. dřívka, projevující se jako shodně umístěné tečky). Žalobce na skenech prováděl retuše a opravy, takže by při nezávislém naskenování téhož fyzického výtisku nemohlo dojít k výsledku totožnému „jedna ku jedné“; tvrzení žalovaného o nezávislém skenování společného výtisku tak zůstalo v rovině spekulace. Pořízení skenů žalobcem je rovněž podloženo smlouvami o dílo se společností Imaging Systems, spol. s r. o., ze dne 1. 7. 2005 a ze dne 16. 9. 2005.

73. Odvolací soud proto ve shodě se soudem prvního stupně uzavřel, že žalovaný jako přímý soutěžitel žalobce neoprávněně převzal přepisy 128 právních předpisů a skeny příloh k 59 právním

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Pilíková.

předpisům, jež na vlastní náklady pořídil žalobce, čímž bez vynaložení odpovídajícího úsilí, nákladů a podnikatelského rizika rozšířil svůj produkt a parazitoval na soutěžním výkonu žalobce. Tím byly naplněny všechny znaky generální klauzule nekalé soutěže podle § 2976 odst. 1 o. z., tj. jednání v hospodářském styku, rozpor s dobrými mravy soutěže i způsobilost přivodit újmu jinému soutěžiteli (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 8. 2021, sp. zn. 23 Cdo 2793/2020).

74. **K namítané zastaralosti a marginálnosti předpisů.** Důvodná není ani námitka žalovaného, že jednání nebylo způsobilé přivodit žalobci újmu, neboť se týkalo starých a v podstatě bezvýznamných předpisů. Odvolací soud sice nepřehlédl, že od pořízení textů uplynuly desítky let, z toho však marginální povahu zásahu dovozovat nelze. Předmětem ochrany totiž není stáří či praktická využitelnost jednotlivých historických předpisů, nýbrž soutěžní výkon žalobce spočívající v jejich vyhledání, pořízení, přepisu, digitalizaci, kontrole a zařazení do informačního systému, jakož i v úplnosti a historickém pokrytí tohoto systému. Soutěžní význam těchto textů ostatně potvrzuje sám žalovaný tím, že je do svého systému zařadil. Vzhledem k tomu, že oba účastníci působí ve specializované oblasti trhu s právními informacemi, jejímiž zákazníky jsou převážně právníci, kteří jsou k porušování práva citlivější, má i neoprávněné převzetí takového obsahu reálný dopad do soutěžního postavení žalobce. Argument žalovaného, že ničeho neušetřil a nezískal konkurenční výhodu, proto vůči prokázanému parazitování na cizím výkonu neobstál (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 4. 2008, sp. zn. 32 Cdo 139/2008; dále rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 8. 2021, sp. zn. 23 Cdo 2793/2020).

75. **K přiměřenosti omluvy a peněžitého zadostiučinění.** Odvolací soud se ztotožnil se soudem prvního stupně i v tom, že přiměřeným prostředkem nápravy je v projednávané věci omluva ve znění uvedeném ve výroku II. napadeného rozsudku ve spojení s peněžitým zadostiučiněním ve výši 250 000 Kč. Výše peněžitého zadostiučinění se neurčuje matematickým přepočtem podle počtu převzatých dokumentů, nýbrž volnou, avšak přezkoumatelnou úvahou soudu podle povahy, intenzity, rozsahu a dopadu zásahu do soutěžního výkonu žalobce a s přihlédnutím k preventivní a satisfakční funkci tohoto nároku, jak vyplývá i z dostupné judikatury (srov. např. nález Ústavního soudu s. zn. I. ÚS 428/23 ze dne 23. 1. 2025). Přiznaná částka těmto hlediskům odpovídá; třebaže je vyšší, než bývá u obdobných zásahů obvyklé, je s ohledem na konkrétní okolnosti případu a na potřebu reparace újmy ve výše popsané citlivé sféře, v níž jsou klienty obou účastníků převážně právníci vnímající porušení práva intenzivně, zcela přiměřená. Na její výši nemá vliv ani délka řízení, ani okolnost, že žalobce v jeho průběhu zúžil počet předpisů, jejichž ochrany se domáhal; přiměřené zadostiučinění není nárokem na náhradu škody a jeho výše se neodvíjí od počtu jednotlivých dokumentů. Pro úplnost odvolací soud dodává, že zásah do práv žalobce byl shodně konstatován soudem prvního stupně i soudem odvolacím.

76. Pokud žalobce v odvolání brojí proti té části výroku III., jíž nebylo vyhověno jeho požadavku na delší dobu zveřejnění omluvy (šest měsíců namísto dvou) a na její umístění v jím požadovaném rozsahu (zejména v horní pětině strany Bulletinu advokacie a jako první textové sdělení v horní pětině na portálu epravo.cz), odvolací soud ani této námitce nepřisvědčil. Rozsah, doba a způsob zveřejnění omluvy musí být proporcionální intenzitě a rozsahu zásahu; omluva má plnit reparační funkci, tj. odstranit následky závadného stavu a informovat o zásahu, nikoli sloužit jako reklama ve prospěch žalobce. Konkrétní určení doby a místa zveřejnění je věcí úvahy soudu, jíž soud prvního stupně náležitě a přezkoumatelně vyložil, dospěl-li k závěru, že k seznámení odborné veřejnosti postačuje jednorázové sdělení po dobu dvou měsíců a že požadavkům na umístění lze vyhovět v jím vymezeném rozsahu, aniž by byl žalovaný zatěžován nepřiměřeným způsobem. Ani v tomto směru nemá délka řízení na rozsah či umístění omluvy vliv. Přiznaná omluva je tak v kombinaci s peněžitým zadostiučiněním přiměřená okolnostem případu.

77. **K zamítnutí zdržovacího a odstraňovacího nároku.** Důvodné není konečně ani odvolání žalobce proti výroku I., jímž byl zamítnut návrh na znepřístupnění (zdržení se zveřejňování) 128

právních předpisů. Odstraňovací nárok je podmíněn tím, že závadný stav ke dni rozhodování soudu trvá, a zdržovací nárok existencí důvodné obavy z (opakování) závadného jednání. V řízení bylo zjištěno, že žalovaný předmětné předpisy v jejich původní (závadné) podobě ve svém systému již neužívá, neboť je v mezidobí upravil. Za tohoto stavu již fakticky nelze odlišit, zda jsou dokumenty nyní dostupné v systému žalovaného původními (opravenými) přepisy, či zda jde o texty pořízené zcela nově. K neoprávněnému zásahu do práv žalobce v době rozhodování tudíž již nedochází a není dána ani důvodná obava, že by se žalovaný k dříve zveřejněnému závadnému znění vrátil. Námitce žalobce, že pouhou opravou chyb v neoprávněně převzatém základu textu protiprávnost nepomíjí, odvolací soud nepřisvědčil; pro nápravu následků prokázaného nekalosoutěžního jednání v projednávané věci postačuje přiznaná omluva a peněžité zadostiučinění. Okolnost, že k odstranění závadného stavu došlo až v průběhu řízení, na uvedeném závěru nic nemění, neboť rozhodný je stav ke dni rozhodování soudu.

78. Protože napadený rozsudek je ve všech přezkoumávaných výrocích věcně správný a odvolání žalobce ani odvolání žalovaného nejsou důvodná, odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně podle § 219 o. s. ř. potvrdil.

79. **Náklady odvolacího řízení.** O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 2 o. s. ř. Žádný z účastníků nebyl se svým odvoláním úspěšný, neboť odvolání obou účastníků byla shledána nedůvodnými a napadený rozsudek byl v plném rozsahu potvrzen. Za tohoto stavu nevzniklo žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů odvolacího řízení vůči druhému z nich; odvolací soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Poučení:

Dovolání proti tomuto rozhodnutí lze podat za podmínek ust. § 237 o. s. ř. ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně. Přípustnost dovolání (§ 237 až 238a o. s. ř.) je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.
Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat jeho splnění v exekučním řízení.

Praha 27. května 2026

JUDr. Roman Horáček, Ph.D., MBA, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Pilíková.

Iveta Pilíková
Digitálně podepsal Iveta Pilíková
Datum: 2026.07.02 10:58:21 +02'00'

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 10. 7. 2026 ve znění 1 Cmo 22/2026-1766.
Připojení doložky Tříšková Monika dne 3. 9. 2026.

Monika Tříšková
Digitálně podepsal Monika Tříšková
Datum: 2026.09.03 16:02:51 +02'00'